

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**Aquesta transcripció està pendent de
verificació i correcció. Pot contenir, doncs,
errades de fidelitat i incorreccions
lingüístiques i no es pot considerar
com una publicació oficial**

Sessió núm. 9 / CIF / 26.05.2025

Doc. Q:\D18\R440Transcripcio\CIF\09CIF\

Fitxer 09CIF1

XV legislatura · tercer període · sèrie C · número ****

Comissió d'Igualtat i Feminisme

Sessió 9, dilluns 26 de maig de 2025

Presidència de la I. Sra. Sabrin Araibi Marachi

Sessió 9 de la CIF

La sessió de la Comissió d'Igualtat i Feminisme (CIF) s'obre a ****. Presideix Sabrin Araibi Marachi, acompanyada de la vicepresidenta, Ennatu Domingo i Soler, i de la secretària, Lorena Roldán Suárez. Assisteix la Mesa la lletrada Mercè Arderiu i Usart.

Hi són presents [Ernesto Carrión Sablich](#), [Elena Díaz Torrevejano](#), [Lídia Ferré Ferré](#) i [Jordi Riba Colom](#), pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; [Sònia Martínez](#) i [Juli, M. Àngels Planas i Crous](#) i [Carme Renedo i Puig](#), pel G. P. de Junts; [Montse Bergés](#) i [Saura](#), [Raquel Sans Guerra](#) i [Tània Verge Mestre](#), pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; [M. Belén Pajares Ribas](#), pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; [Mónica Lora Cisquer](#), pel G. P. de VOX en Cataluña; [Susanna Segovia Sánchez](#), pel G. P. Comuns; [Maria Pilar Castillejo Medina](#), pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i [Sílvia Orriols Serra](#), pel G. Mixt[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Sol·licitud de compareixença d'una representació de la Universitat Pompeu Fabra i de la Universitat Oberta de Catalunya davant la Comissió d'Igualtat i Feminisme

perquè informi sobre els resultats de l'estudi "Adolescentes, TikTok e Instagram: percepciones sobre el impacto de las tecnologías digitales en su vida social" (tram. 356-00695/15). Elena Díaz Torrevejano, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

2. Sol·licitud de compareixença d'una representació de la ponència de la Conferència Internacional Men in Movement VI davant la Comissió d'Igualtat i Feminisme perquè informi sobre les masculinitats dels homes feministes del futur (tram. 356-00696/15). Elena Díaz Torrevejano, Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

3. Sol·licitud de compareixença d'una representació de SOS Racisme davant la Comissió d'Igualtat i Feminisme perquè presenti l'informe "Invisibles. L'estat del racisme a Catalunya" (tram. 356-00704/15). Tània Verge Mestre, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Susanna Segovia Sánchez, Grup Parlamentari Comuns, Maria Pilar Castillejo Medina, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

4. Sol·licitud de compareixença d'una representació de l'associació Veus Gitanes davant la Comissió d'Igualtat i Feminisme perquè exposi el seu punt de vista sobre la Proposició de llei de modificació de la Llei 5/2008, de 24 d'abril, del dret de les dones a erradicar la violència masclista (tram. 356-00733/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

5. Proposta de resolució sobre la millora de l'accés a la profilaxi preexposició al VIH (tram. 250-00165/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 119, 134; esmenes: BOPC 169, 14).

6. Proposta de resolució sobre la protecció del personal funcionari i laboral dels serveis penitenciaris davant les agressions sexuals (tram. 250-00277/15). Grup Parlamentari de VOX en Cataluña. Debat i votació (text presentat: BOPC 154, 74).

7. Proposta de resolució sobre la bretxa de gènere en la intel·ligència artificial (tram. 250-00338/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta de

resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 172, 114; esmenes: BOPC 214, 9).

8. Compareixença d'una representació de l'associació Dones en Xarxa davant la Comissió d'Igualtat i Feminisme per a informar sobre el paper, el protagonisme i els reptes de les dones amb relació a les tecnologies de la informació i la comunicació (tram. 357-00098/15).

La presidenta

Bona tarda. Doncs, si us sembla, comencem la comissió.

Abans, hi ha alguna substitució? Algun grup parlamentari ha de comunicar substitució? D'acord.

Tal com vam quedar amb la Mesa i les portaveus, farem un canvi de l'ordre del dia, començarem per les propostes de resolució i després farem les compareixences.

En l'ordre del dia teníem quatre sol·licituds de compareixença per votar. No sé si es poden votar totes en bloc o algun grup demana...? D'acord.

Doncs per proposta del Grup de VOX, votarem per separat.

Sol·licitud de compareixença d'una representació de la Universitat Pompeu Fabra i de la Universitat Oberta de Catalunya perquè informi sobre els resultats de l'estudi "Adolescentes, TikTok e Instagram: percepciones sobre el impacto de las tecnologías digitales en su vida social"

356-00695/15

La primera sol·licitud seria la de la compareixença d'una representació de la Universitat Pompeu Fabra i de la Universitat Oberta de Catalunya davant la Comissió per informar sobre els resultats de l'estudi *Adolescents, TikTok i Instagram*. Si es votés a favor, doncs es substanciaria avui.

Vots a favor?

Perfecte, doncs queda aprovada per unanimitat.

Sol·licitud de compareixença d'una representació de la ponència de la Conferència Internacional Men in Movement VI perquè informi sobre les masculinitats dels homes feministes del futur

356-00696/15

La segona compareixença seria la de la sol·licitud de compareixença d'una representació de la ponència de la Conferència Internacional Men in Movement VI davant la Comissió d'Igualtat i Feminisme perquè informi sobre les masculinitats dels homes feministes del futur.

Vots a favor?

Vots en contra?

I cap abstenció.

Doncs quedaria aprovada amb tots els grups a favor i el vot en contra del Grup Parlamentari de VOX.

Sol·licitud de compareixença d'una representació de SOS Racisme perquè presenti l'informe "Invisibles. L'estat del racisme a Catalunya"

356-00704/15

En tercer lloc, també que es substanciaria avui si s'aprovés, la sol·licitud de compareixença d'una representació de SOS Racisme davant la Comissió d'Igualtat i Feminisme perquè presenti l'informe *Invisibles. L'estat del racisme a Catalunya*.

Vots a favor?

Vots en contra?

I cap abstenció.

Doncs quedaria aprovada per la majoria de grups i el vot en contra del Grup Parlamentari de VOX.

Sol·licitud de compareixença d'una representació de l'associació Veus Gitanes perquè exposi el seu punt de vista sobre la

**Proposició de llei de modificació de la Llei 5/2008, de 24 d'abril,
del dret de les dones a erradicar la violència masclista**

356-00733/15

I, per últim, tenim la sol·licitud de compareixença d'una representació de l'associació Veus Gitanes davant la Comissió d'Igualtat i Feminisme perquè exposi el seu punt de vista sobre la Proposició de llei de modificació de la Llei 5/2008. *(Veus de fons.)*
Sí, només votar aquesta.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Perfecte, doncs aprovada i amb una abstenció del Grup Parlamentari de VOX.

**Proposta de resolució sobre la protecció del personal funcionari
i laboral dels serveis penitenciaris davant les agressions sexuals**

250-00277/15

Doncs ara passàriem a les propostes de resolució i la primera que tenim és sobre la protecció del personal funcionari i laboral dels serveis penitenciaris davant les agressions sexuals, i té la diputada Mónica Lora cinc minuts per presentar-la.

Mónica Lora Cisquer

Bé, gràcies. Bien, el sistema penitenciario en Cataluña nos encontramos que está al borde del colapso y no lo decimos solo desde VOX, sino lo dicen los datos, ¿no? Y es que hoy en día los funcionarios de prisiones sufren una media de más de una agresión al día y en enero de este mismo año ya se han registrado más de cincuenta. Pero lo más grave son las agresiones sexuales a mujeres trabajadoras en prisiones, que se han disparado. Y solo en 2024, veinticinco casos de agresiones sexuales graves.

Y es que nos encontramos que se ha perdido por completo el principio de autoridad y que en lugar de proteger a quienes velan por la seguridad, ¿no?, nos encontramos

que se priorizan los derechos de los agresores, se suavizan los controles y se vacía de medios a quienes están al frente.

En este sentido, hay que tener en cuenta que se han eliminado ciento seis plazas de personal de vigilancia, mientras la población penitenciaria ha subido más de un once por ciento.

Y nos preocupa, y mucho, el mensaje que se está lanzando desde las instituciones, que, básicamente, es que la violencia dentro de las prisiones, incluso la sexual, es tolerable si viene de ciertos colectivos que no se pueden nombrar, ¿no? Y nos parece que eso es inadmisibile y que hay que denunciarlo, ¿no? Porque ya basta de mirar hacia otro lado, basta de este victimismo selectivo.

Y es por ello que, en esta Comisión de Igualdad, pues presentamos esta propuesta porque queremos que se elabore un estudio, un estudio que sea riguroso, que analice el incremento de las agresiones sexuales en el ámbito penitenciario y en el que se puedan determinar las causas, identificar aquellos perfiles reincidentes, patrones de agresión, factores de riesgo y poder reforzar también los equipos humanos, tanto psicológicos, funcionarios, personal sanitario y de seguridad.

Y esta es la propuesta que presentamos hoy desde el Grupo Parlamentario de VOX.

La presidenta

Gràcies, diputada. Doncs com no s'han presentat cap esmena, ara seria el torn de la resta de grups per marcar el seu posicionament. I té la paraula el Grup Parlamentari de Junts.

Carme Renedo i Puig

Hola, bona tarda a tothom. Volem mostrar, en primer lloc, el respecte del nostre grup parlamentari a tots els funcionaris públics de presons que realitzen el seu treball amb rigor i amb professionalitat. Entenem les seves reivindicacions laborals i les seves queixes, com ara la denúncia que l'accés a l'administració penitenciària només té la via de l'interinatge perquè no s'hi fan oposicions, la manca de concursos de trasllats, l'ús fraudulent de la mobilitat dels treballadors mitjançant adjudicacions provisionals en comissions de serveis, la manca de carrera administrativa o el dèficit en nombre de funcionaris, la manca de formació pràctica i específica en contenció física, que

consideren una manera de negar l'hostilitat ambiental i perpetuar la indefensió dels funcionaris davant de possibles agressions, o la necessitat de ser considerats autoritat pública, una mesura que potser caldria estudiar, però que clarament ultrapassa les competències i l'àmbit del treball de la comissió en què ens trobem.

La proposta de resolució de VOX descriu un escenari apocalíptic, com tots els temes que presenta aquesta formació política. S'ha de reconèixer que saben recollir algunes inquietuds ciutadanes, problemes que probablement han de ser a l'agenda política i que ho fan amb una dosi ingents de truculència, exageració i desmesura i presenten els problemes com cataclismes que acabaran amb el nostre model social.

En aquest cas, el problema que ha de ser dimensionat, avaluat i corregit, i no pas, reitero, en aquesta comissió, com és el de les agressions als funcionaris públics en els establiments penitenciaris, hi afegeixen una frase sobre les agressions de tipus sexual, que segons les dades que s'aporten a la mateixa proposta de resolució, suposen un quatre per cent del total d'incidències reportades. I la frase hi deu ser perquè aquest tema es pugui debatre ni que es digui amb calçador en aquesta comissió. La gran mesura que plantegen és, tot i aquest escenari apocalíptic, un estudi sobre l'increment d'aquesta tipologia d'agressions.

Comprendran que hi votarem en contra per tots aquests motius, i perquè amb una proposta de resolució redactada en castellà, VOX fa una declaració de principis que no només no compartim, sinó que combatrem al nostre estil, democràticament.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. Ara és el torn de paraula del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. Perfecte.

Montse Bergés i Saura

Gràcies. Bé, el nostre grup, evidentment, també votarà en contra d'aquesta proposta de resolució.

Només li volia dir a la diputada que, el juny de l'any 23, la que va ser consellera de Justícia, Drets i Memòria va presentar les conclusions d'un estudi, d'una enquesta que es va fer a treballadors d'aquest àmbit. I només li remarcaré tres punts, que

també aprofito per dir-li que si estan tan interessats el mirin, perquè hi ha dades molt interessants que, segurament, els poden ajudar a contextualitzar d'una manera molt més objectiva i amb dades científiques.

El juny del 23 es va presentar aquesta enquesta on, a partir de les dades, es van decidir tres eixos de treball, que també aprofito per demanar que el Govern actual ho continuï impulsant i fent aquestes enquestes i aplicant aquests eixos de treball, on se feien accions de conscienciació per fer més accessibles els protocols de denúncia.

I segons aquesta enquesta interna del Departament, el 7 per cent de les treballadores d'execució penal ha patit agressions o abusos sexuals i el quatre per cent ha estat víctima de violència física per part d'algun company de feina. Per tant, l'anterior Govern, el Govern Aragonès, no ens feia por detectar les problemàtiques que hi havia en tomar-les i presentar solucions.

Una cosa que és bastant greu també és que el noranta per cent de les treballadores a l'àmbit d'execució penal que ha patit un episodi de violència masclista no l'ha denunciat. Aquesta és una de les evidències que també fa que hi hagi una feina molt important per garantir que es pugui denunciar.

Si vol, ja li farem arribar a l'estudi, eh? No li remarco totes les dades perquè està molt ben analitzat.

I, al final, a partir d'aquesta diagnosi, que es va fer amb més de 1.500 enquestes a treballadors i treballadores d'aquest àmbit, les conclusions i eixos de treball que es va arribar eren tres eixos: un, de suport institucional a les actuacions vinculades al desenvolupament de polítiques de gènere; el retorn d'una cultura institucional no sexista, i el suport i acompanyament a les professionals afectades.

Evidentment, nosaltres estem al costat de tots els treballadors i treballadores i fent tot el possible perquè les denúncies es duguin a terme i per implantar tots els protocols necessaris.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. Doncs ara seria el torn del Grup Parlamentari del PP en Catalunya i té la paraula la diputada Belén Pajares.

M. Belén Pajares Ribas

Gràcies, senyora presidenta. La violencia sexual es uno de los problemas más serios que afectan a las mujeres y es necesario actuar de manera firme y eficaz contra ella. Desgraciadamente, Catalunya sufre de un problema de seguridad en general, pero, en especial y de manera muy significativa, destaca el aumento de los delitos contra la libertad sexual de la dona.

Este tipo de agresiones minan la dignidad de la mujer afectando no tan solo su integridad física, sino también su integridad psíquica. Y los datos son datos del Ministerio del Interior, los datos del Balance de Criminalidad del año 2024. Cataluña lidera el ranquin español, y son datos, son datos objetivos. Doce delitos contra la libertad sexual se cometen cada día a Cataluña.

Y ahora estamos hablando de los funcionarios de prisiones y del personal que trabaja en los centros penitenciarios, que han sufrido agresiones sexuales, también físicas, no solamente sexuales, y los sindicatos ya han expresado su preocupación y su malestar respecto a estas agresiones.

Cincuenta y nueve funcionarios han sufrido agresiones sexuales graves en las prisiones catalanas. La asociación Marea Blava denunció este hecho, que cincuenta y nueve funcionarios habían sufrido este tipo de agresiones y que, según el informe de incidentes en los centros penitenciarios del 2024, que se elabora a partir de datos oficiales y extraídos de antiguos informes de la entidad, no son datos subjetivos, son datos objetivos.

También se quejan, por cierto, de que la Consejería de Justicia no recoge las agresiones sexuales muy graves, y esto atenta directamente contra la debida transparencia y también porque supone un menosprecio a las mujeres y a las personas que han sufrido estas agresiones en las prisiones.

Nosotros, señora diputada, portavoz de VOX en esta comisión, daremos apoyo a su propuesta. La seguridad de los catalanes es un tema que nos preocupa y nos ocupa, y en coherencia con todas las propuestas que hemos presentado en este

Parlamento desde que se inició la legislatura, queremos conocer las causas de este incremento y creemos que es necesario este informe.

Muchas gracias.

La presidenta

Gràcies, diputada. Ara és el torn de paraula del Grup Parlamentari dels Comuns i té la paraula la diputada Susanna Segovia.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies, presidenta. Per anunciar el vot en contra d'aquesta proposta de resolució.

La presidenta

Gràcies, diputada. Doncs ara seria el torn de paraula del Grup Parlamentari de la CUP i té la paraula la diputada Pilar Castillejo.

Maria Pilar Castillejo Medina

Sí, nosaltres també votarem en contra d'aquesta proposta de resolució.

(Veus de fons.)

La presidenta

Com no hi ha presència de cap diputada del Grup Mix, passaria al Grup Parlamentari de Socialistes i Units per Avançar i té la paraula la diputada Lúdia Ferré.

Lúdia Ferré Ferré

Gràcies, presidenta. Bona tarda a tothom. En primer lloc, posar de relleu el fet que l'exposició de motius d'esta proposta de resolució és idèntica a la que s'ha presentat per a la Comissió de Justícia i Qualitat Democràtica que debatrem el proper dijous. Per tant, jo entenc més convenient, des d'un punt de vista tècnic, abordar aquesta problemàtica a la Comissió de Justícia, ja que, en definitiva, qui té la competència en polítiques d'execució penal és el Departament de Justícia i Qualitat Democràtica.

De totes maneres, posicionant-mos en el contingut de la seua proposta, crec que han presentat una exposició de motius que barreja dades sobre gestió penitenciària, augment de població reclusa, agressions a funcionaris, nacionalitat dels interns i la qüestió de les agressions sexuals dins de l'àmbit penitenciari.

Aquest batibull de problemàtiques fa que no puguem assegurar quin és el problema principal que volen abordar i això, lamentablement, acaba diluint una problemàtica tan greu com és la violència sexual cap a les dones.

Donen dades que, al meu parer, no estan contextualitzades ni tampoc pretenen analitzar, tenint en compte que estem dins la Comissió d'Igualtat i Feminisme, les causes d'aquesta violència per les dones i si existeix una situació de vulnerabilitat de les treballadores dins del sistema penitenciari. Se limiten a demanar un estudi sobre l'increment de les agressions sexuals a Catalunya, sense concretar mesures específiques per protegir les treballadores penitenciàries, equips de seguretat, psicòlegs, educadors i personal sanitari.

Jo crec que hagués estat força interessant que el text hagués contemplat la necessitat d'incorporar aquesta perspectiva de gènere en l'anàlisi i la gestió de la violència a l'entorn penitenciari.

Per tant, i acabo, repeteixo, el text és una barreja de problemàtiques diverses, sense un fil conductor clar ni una anàlisi...

Fitxer 2

...rigorosa des de la perspectiva de gènere. L'exposició de motius no coincideix amb la proposta de resolució, que al meu parer es queda curta, i no aborda les necessitats reals ni les obligacions legals en matèria d'igualtat i prevenció de violències masclistes. Per tant, votarem en contra d'aquesta proposta de resolució.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. Doncs, com no hi ha hagut esmenes, passaríem ja a les votacions.

Vots a favor?

Tenim 3 vots a favor del Grup Parlamentari de VOX i del Partit Popular.

Vots en contra?

Abstencions?

Doncs, la proposta de resolució quedaria rebutjada.

Proposta de resolució sobre la millora de l'accés a la profilaxi preexposició al VIH

250-00165/15

Ara, disculpeu, perquè he passat directament al punt 6 i tocava el punt 5, que era la proposta de resolució sobre la millora de l'accés a la profilaxi preexposició al VIH del Grup de Junts. I teniu cinc minuts per presentar la proposta de resolució.

M. Àngels Planas i Crous

Moltes gràcies, presidenta. Portem, doncs, aquesta proposta de resolució sobre les millores de l'accés a la profilaxi preexposició del virus d'immunodeficiència humana. Des de l'any 1987, l'1 de desembre es commemora el Dia Mundial de la Sida, causada per el virus d'immunodeficiència humana.

És una malaltia que, actualment, afecta a més de 35.000 persones. Amb el tractament s'ha convertit, doncs, en una malaltia crònica, ja que hi ha avenços científics en les darreres dècades.

La iniciativa ONUSIDA fixa el 95-95-95, que és, el 2030, aconseguir que el noranta-cinc per cent de les persones amb VIH estiguin diagnosticades, que el noranta-cinc per cent de les persones diagnosticades estiguin tractades i que el noranta-cinc per cent de les persones en tractament tinguin una càrrega viral indetectable i, per tant, intransmissible.

Per tal de disminuir aquest contagi del VIH, disposem, des del 2019, d'una eina molt efectiva, la profilaxi preexposició, coneguda popularment com la PrEP, per les seves sigles, i doncs és una estratègia de prevenció del VIH que consisteix a prendre una medicació contra el virus abans d'estar-hi potencialment exposat, i així evites la probabilitat d'infecció, sobretot per aquelles persones que poden tenir una altra probabilitat d'exposició del virus.

La PrEP està incorporada en el nostre sistema de salut des de l'1 de novembre del 2019, hi poden accedir sense cap cost per l'usuari les persones que es considera que tenen més risc per poder contraure aquest virus.

Hi ha dinou centres autoritzats per la prescripció, la dispensació i el seguiment de la PrEP i el tractament inclou unes pastilles diàries que és altament efectiu i ofereix una protecció pràcticament al cent per cent, sempre que es prenguin, evidentment, amb les pautes de prescripció.

Malauradament, hi ha una llista d'espera per poder-hi accedir a aquest tractament, que està entre catorze i setze mesos en funció dels diferents centres. I es calcula que, actualment, s'administra la PrEP a 10.800 persones i que tenim 3.500 persones que estan en llista d'espera.

Per tant, la nostra proposta el que demana és incrementar els recursos del Departament de Salut destinat als diferents centres autoritzats per la dispensació de la PrEP i també escurçar els terminis per al 2025 d'aquesta llista d'espera que hem dit que hi ha.

I la segona proposta de resolució l'hem esmenada entre les esmenes fetes pel PSC i Esquerra, hem fet una transacció i, al final, queda que el que demanem és impulsar noves campanyes de comunicació i ampliar les ja existents amb la perspectiva de gènere i interseccional amb la col·laboració amb els centres, les entitats especialitzades, agents sanitaris i socials i d'àmplia difusió sobre la PrEP en prevenció de la infecció d'aquest virus.

Al mateix temps, doncs, que es reforci la importància de la resta de mètodes preventius respecte a la totalitat de les infeccions de transmissió sexual. Aquestes campanyes han de complir amb els objectius previstos en el Pla d'acció enfront en aquest virus i també en altres ITS del 2021 al 2030. I per tant, esperem, doncs, el recolzament dels diferents grups.

Moltíssimes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. Doncs en aquesta proposta de resolució s'han presentat dues esmenes, una del Grup Parlamentari de Socialistes i Units per Avançar i l'altra del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. I té la paraula la diputada Elena Díaz del Grup Parlamentari de Socialistes i Units per Avançar per defensar la seva esmena.

Elena Díaz Torrevejano

Gràcies, presidenta. Bé, com ha dit la diputada, actualment a Catalunya hi ha..., ballen una mica les xifres, però al voltant de 10.500 persones que s'estan subministrant la PrEP, creiem que és un tractament molt efectiu, així s'ha demostrat.

En el primer punt d'aquesta proposta de resolució que, bé, el que demana és incrementar els recursos i així escurçar i eliminar durant aquest any 2025 la llista d'espera de les persones que necessiten tractament, el nostre grup votarà a favor. Com dèiem, hi ha al voltant de 10.500 persones que s'estan tractant actualment.

El que sí que hi ha un problema és amb les persones que actualment estan en aquesta llista d'espera perquè no disposem d'una llista d'espera formal, pendents d'iniciar el tractament, ja que una mateixa persona pot estar inscrita a diversos centres, haver-lo iniciat en un i que encara queda pendent, diguem, com a persona que està en llista d'espera en un altre, amb la qual cosa aquí ens ballen també una miqueta les xifres. Nosaltres, amb les preguntes que hem fet al Departament de Salut, vostè deia que en llista d'espera poden haver més de deu mil persones, el Departament de Salut ens comunica que poden oscil·lar entre les tres mil i cinc mil persones, però, bé, el realment important, siguin tres mil, cinc mil o deu mil, és tenir la capacitat de poder augmentar els recursos suficients perquè, com diuen vostès al punt primer de la proposta de resolució, doncs poder eliminar aquesta llista d'espera.

La Subdirecció General encarregada, que és la Subdirecció General d'Addiccions, VIH, ITS i Hepatitis víriques, sí que, conjuntament amb CatSalut, està treballant en la sostenibilitat de l'estratègia perquè, com ja hem comentat, és una estratègia que funciona. I, a més, també hi ha acordat, conjuntament amb CapSalut, com deia, han arribat a una proposta d'un increment progressiu del finançament d'aquesta estratègia, amb la qual cosa doncs per això el nostre grup donarà un vot positiu al punt 1.

I també, com ha dit la diputada, en el segon punt hem arribat a una transacció conjuntament amb el Grup d'Esquerra Republicana. Creiem que hem ampliat una mica la definició de les campanyes, bé, les hem generalitzat una miqueta més, afegit la perspectiva de gènere que proposava Esquerra i els agents sanitaris i socials, amb la qual cosa doncs també votarem a favor d'aquest punt.

La presidenta

Gràcies, diputada. Ara és el torn de paraula del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana i té la paraula la diputada Tània Verge per defensar l'esmena presentada.

Tània Verge Mestre

Gràcies, presidenta. Nosaltres també donem suport al conjunt de la de la PR i agraïm aquest treball d'inclusió de l'esmena amb aquesta transaccional a tres bandes.

La prevenció del VIH forma part de l'estratègia nacional de drets sexuals i reproductius, els objectius són globals i estan fixats també en el Pla específic d'acció enfront del VIH i altres ITS pel període 21-30. I creiem important incorporar-hi aquesta menció perquè aquesta estratègia en relació al VIH està en el *pack*, diguéssim, de prevenció del conjunt d'ITS, del treball de prevenció.

I la menció a la perspectiva de gènere no és un afegit, sinó que hi ha encara molts mites i poden perviure tant en les mateixes dones que puguin estar exposades com a nivell de professionals sanitaris, etcètera, la percepció que el VIH afecta majoritàriament o tenen una exposició majoritàriament certs grups. I, en canvi, en el cas de les dones hi ha hagut una ceguesa molt important pel que fa a la prevenció o a l'acompanyament, no?, en situacions de violències masclistes i d'altres situacions.

Per tant, que sigui una estratègia que pugui ser ajustada als diferents grups socials a qui es dirigeix i que entengui que no és, simplement, la distribució d'un medicament per prevenir la infecció per VIH, sinó una política activa de prevenció acompanyada d'altres mètodes preventius, de la resta d'ITS, perquè la PrEP no et protegeix..., no sé, de clamídies o d'altres menes d'ITS.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. Doncs, ara, per la resta de grups, per marcar el seu posicionament, té la paraula la diputada Belén Pajares en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular.

M. Belén Pajares Ribas

Moltes gràcies, senyora presidenta. Com ja s'ha dit, el SIDA afecta més de 335.000 persones a Catalunya i, tot i que és una malaltia que s'ha acabat convertint en crònica, no podem oblidar que abans que s'avancés en el seu tractament van morir moltes persones i la majoria en edat jove.

Els estudis han demostrat que la profilaxi preexposició és altament eficaç i que és l'eina preventiva més recomanada per l'OMS i pels experts nacionals i internacionals.

Les infeccions de transmissió sexual constitueixen un problema important de salut pública i un dels abordatges més efectius és un diagnòstic i tractament precoç. La despesa que pot suposar la prevenció acaba sent un estalvi.

Per altra banda, pensem que també és necessari reforçar les campanyes de prevenció de contagi del VIH amb la necessària introducció de la resta de mètodes preventius pel que fa a altres malalties de transmissió sexual.

La SIDA s'ha convertit en una malaltia crònica, amb el que això comporta de cronicitat, molts controls durant tota la vida, no poder deixar de prendre pastilles, que tenen efectes secundaris, i potser la percepció de la gravetat s'ha vist rebaixada per la cronicitat. Però no s'ha d'oblidar que així s'ha d'explicar perquè, com he dit a l'inici de la meva intervenció, pel camí van morir moltes persones, la majoria joves.

Per altra banda, l'informe de vigilància de malalties de transmissió sexual, informe de l'any 2022 perquè no he trobat cap altre, el Departament de Salut ens diu que a Catalunya existeix un augment important en el nombre de casos. L'any 2022 va suposar un augment del 31,3 per cent respecte a l'any anterior, destacant que més del trenta-tres per cent dels casos es van diagnosticar a menors de vint-i-cinc anys. És de les malalties de transmissió sexual, en general, l'informe.

També cal tenir en compte que la coinfecció de VIH amb altres malalties de transmissió sexual poden tenir una repercussió clínica important.

Creiem que també és fonamental la promoció de la prevenció per evitar comportaments de risc i reforçar la detecció precoç del VIH i també la resta de malalties que hem parlat abans, no?

El Grup Popular, en la mateixa línia que el nostre grup municipal a l'Ajuntament de Barcelona, quan el grup municipal de Junts va presentar una proposta d'acord en aquesta línia, podríem dir que semblant, només que instant al Departament de Salut, donarem suport a la proposta de resolució que avui ens ha presentat el Grup de Junts.

Gràcies, senyora presidenta.

La presidenta

Gràcies. Doncs ara és el torn de paraula del Grup Parlamentari dels Comuns i té la paraula la diputada Susanna Segovia.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies...

La presidenta

Ai, disculpa, perdona, Susanna, és veritat. El Grup Parlamentari de VOX en Catalunya i té la paraula la diputada Mònica Lora.

Mònica Lora Cisquer

Gràcies. Bé, abans de tot, doncs el nostre respecte i empatia cap a totes aquelles persones que pateixen malalties com el VIH. Sabem que darrere de cada cas hi ha una història personal, no?, sovint dolorosa i marcada pel patiment.

Sí que és veritat que no entenc molt, doncs, què fa aquesta proposta aquí, ja que considero que seria més pròpia de la Comissió de Salut, i més tenint en compte, no?, que s'està posant sobre la taula un tema, sobretot un problema de gestió.

I és per això que en el primer punt ens abstindrem i, en el segon punt, tenint en compte aquesta esmena que han acceptat entre diversos grups, tenint en compte l'enfocament que se li dona, ens veiem obligats a votar contràriament.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. Ara és el torn de paraula del Grup Parlamentari dels Comuns i té la paraula la diputada Susanna Segovia.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies, presidenta. Nosaltres anunciem el vot favorable als dos punts d'aquesta proposta de resolució, tot i que també creiem que, probablement, és una proposta que hauria d'haver anat més aviat a la Comissió de Salut, ja que, bàsicament, els punts estan molt més orientats a tractar el tema del VIH i les persones que el pateixen com un tema de salut i no tant com el tema d'estigmatització, que és el que segurament tindria més a veure amb el contingut d'aquesta comissió.

Nosaltres entenem i estem d'acord que s'han d'incrementar aquests recursos, però també que s'ha de deslligar la idea que la PrEP és sobretot o només per homes que tenen relacions amb altres homes, sinó que, justament, s'ha d'ampliar aquesta idea que en realitat són només aquest perfil de persones els que són objecte d'aquest tipus de tractament o que són aquestes persones només les que pateixen el VIH, i això al final acaba sent també una estigmatització.

De fet, no fa gaire, la setmana passada, aproximadament, es va presentar el Comitè 1r de Desembre, va presentar l'informe de l'enquesta *VIH i discriminació*, que justament diu que, aproximadament, el cinquanta-sis per cent de les persones que pateixen aquesta malaltia han patit estigmatització, i que només el vuitanta-vuit per cent de les que ho han patit...

Fitxer 3

...i que fins i tot el vuitanta-vuit per cent no ho han denunciat perquè han considerat que tampoc hi havia res a fer.

De fet, també coincideix que moltes d'aquestes persones que han patit aquesta estigmatització per serofòbia també la pateixen per LGTBIfòbia.

Per tant, és evident que aquí hi ha un patró que s'ha de tenir en compte, que s'ha de tractar, que s'ha de treballar a nivell de l'estigma i de la discriminació, tot i que considerem que en aquest punt la proposta de resolució no fa massa èmfasi, tot i que sí que ho esmenta.

Per tant, sí que creiem que tindria més sentit que anés a la Comissió de Salut i que, a més, li fes seguiment al Departament de Salut, que és el que hauria de ser

responsable d'aquest increment dels recursos i també d'aquestes campanyes informatives, perquè al final són campanyes relacionades amb salut pública.

Que també hauria de ser el Departament de Salut el que garanteixi que hi ha un augment dels punts de distribució d'aquesta medicació. Haurem d'aconseguir que aquesta medicació sigui accessible per tothom quan es puguin dispensar, per exemple, des dels CAP, que no hi hagi d'haver-hi centres especialitzats que la dispensin. També que hi hagi equitat territorial, que tothom hi pugui tenir accés.

I, sobretot, que no hi hagi aquestes llistes d'espera, que, com ens comentava, fa que moltes persones, quan la van a buscar, perquè és quan es troben en la situació de risc o que creuen que la necessiten, es troben que han d'esperar mesos i potser, quan finalment accedeixen a la medicació, doncs ja no estarien en la mateixa situació i potser ja no faria la mateixa funció que en el moment que es demana.

Per tant, donem suport però considerem que s'ha de distingir que el tema d'atenció a les persones que pateixen aquesta malaltia, de prevenció d'aquesta malaltia de transmissió sexual s'ha de treballar més des del Departament de Salut i que el que hem de treballar més des d'aquesta Comissió són totes les campanyes de discriminació i estigma que pateixen.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. Doncs ara és el torn de paraula del Grup Parlamentari de la CUP i té la paraula la diputada Pilar Castillejo.

Maria Pilar Castillejo Medina

Bon dia, presidenta. Nosaltres votarem a favor dels dos punts de la proposta de resolució en aquesta millora de l'accés a la profilaxi al VIH.

Al primer punt res a comentar. És veritat que, senzillament, és un punt que hauria d'anar potser en una altra comissió, de Salut, com bé heu indicat, perquè és augmentar recursos.

Tampoc no ens indiquen quina quantitat, ja heu explicat la dificultat de saber aquesta llista d'espera, però aquest incrementar recursos sense calendaritzar, sense posar

de què estem parlant, doncs és una mica una petició que no acaba d'estar massa concretada, però, bé, en principi, nosaltres estem d'acord que s'elimini aquesta llista d'espera. A veure en quant de temps ho fem, a veure si és veritat.

I el segon punt, amb les esmenes incorporades, que incorporen aquesta perspectiva de gènere i interseccionalitat, doncs també crec que és molt més ajustada que abans. Ens agrada també que la proposta inicial ja parlés de la col·laboració amb entitats especialitzades i amb els centres, que creiem que, en definitiva, és qui porta molt de temps treballant amb aquest tipus de campanyes. Com més informació hi hagi, l'objectiu de reduir riscos doncs es complirà millor. I per tant, també votem a favor d'aquest altre punt.

La presidenta

Gràcies, diputada. Doncs ara seria el torn del grup proponent per posicionar-se sobre les esmenes presentades.

M. Àngels Planas i Crous

Bé, les esmenes presentades, en aquest cas, han sigut el PSC i Esquerra Republicana que han presentat esmenes i doncs hem arribat a una transacció i hem dit que ja estàvem d'acord.

Jo volia fer un incís respecte als números. Potser no se m'ha entès bé, però jo he dit que hi havia deu mil persones..., actualment s'administra a deu mil persones, però hi havia 3.500 persones en llista d'espera. És que potser ho he dit molt ràpid i no s'ha entès bé, però sí, sí, eren 3.500 persones. Per tant, les dades són exactament aquestes.

Moltes gràcies.

La presidenta

Perfecte. Doncs ara passaríem al torn de votacions i, com han comentat algunes portaveus, faríem per separat el punt 1 i el punt 2.

Lavors, vots a favor del punt 1?

Vots en contra?

Abstencions?

Doncs quedaria aprovada pels vots a favor i l'abstenció del Grup Parlamentari de VOX.

I en el següent punt que, com ha comentat la portaveu, és la transacció que s'ha arribat amb el Grup Parlamentari del PSC i Esquerra Republicana.

Vots a favor?

Vots en contra?

I cap abstenció.

Doncs també quedaria aprovada..., i amb 1 vot en contra del Grup Parlamentari de VOX.

Proposta de resolució sobre la bretxa de gènere en la intel·ligència artificial

250-00338/15

Ara passarem a la següent proposta de resolució, també presentada pel Grup Parlamentari de Junts, que és sobre la bretxa de gènere i la intel·ligència artificial. I té la diputada Anna Navarro un temps de cinc minuts per presentar la proposta de resolució.

Anna Navarro i Descals

Molt bé, moltes gràcies, presidenta. Qui està treballant en tecnologia arreu del món són els homes. Més del vuitanta per cent són homes. No vol dir que en les empreses tecnològiques no hi hagi dones treballant en aquelles empreses, però estan en els equips de màrqueting, són les advocades, són caps de comunicació i, realment, qui està treballant en les tecnologies són els homes. Hi ha empreses on jo he treballat que érem el set per cent, d'acord?

Llavors, quan parlem de la IA, que és aquesta proposta de resolució, no és diferent, no canvia qui està codificant Google o qui està codificant TikTok o qui està codificant la IA. Llavors, qui treballa en aquestes tecnologies són enginyers o enginyeres. En el cas de la IA, tenim una oportunitat perquè hi ha carreres noves, per exemple, per estudiar ciències de dades, que ara hi ha moltíssimes enginyeries, que quan jo vaig

estudiar enginyeria de telecomunicacions, però ara n'hi ha moltíssimes d'enginyeries.

Llavors, dic que hi ha una oportunitat perquè estava mirant unes dades avui del World Economic Forum que parla que, de moment, quasi tothom encara està buscant informació a través de Google. Sí que està pujant com es busca la informació a través dels xats, no?, del GPT o del DeepSeek, però, de moment, encara les recerques d'informació a través del xat GPT és el dos per cent, d'acord?, però està pujant perquè l'any passat no arribava ni al 0,2 i ara ja estem al dos. Llavors, hi ha aquesta oportunitat.

Però aquest problema que no tenim noies o dones treballant en tecnologia continua sent un problema, no? Estic molt i molt contenta de poder parlar en el Parlament de Catalunya d'aquest fet. És un fet que està passant a tot arreu del món, no és específic de Catalunya, no?

I, llavors, la bretxa és molt i molt gran, evidentment. Ho veiem quan fem servir qualsevol tecnologia. Espero que tothom ja estigui jugant una mica amb la IA aquí, que quan li demanes moltíssimes coses, et tractarà com un home moltes vegades. La sort que tens és que, si ho saps fer, li pots dir: «Doncs ara digues-m'ho com si fos una dona», no?

Però tot això necessita moltíssim aprenentatge i moltíssima paciència. I una cosa que podem fer les dones i els homes, encara que la gent no sigui enginyera, és, a qualsevol de les empreses on treballem o treballin, és a demanar que les IAs que es comencin a fer servir a les seves empreses tinguin aquest punt de gènere femení. Llavors, hauran d'anar a buscar les dones per entrenar-les, d'acord?

Aquesta proposta de resolució demana que s'incorpori la perspectiva de gènere a l'estratègia de recerca i desenvolupament a la IA a Catalunya. Vuitanta per cent són homes, són aquests homes que l'han de demanar, d'acord?, perquè de dones som molt poquetes i, a vegades, ja estem una mica cansades.

Llavors, també demanem fomentar l'accés de les dones als estudis STEM. Ja ho sabem, les noies sí que entren a enginyeria, quan entren a treballar a les empreses sí que hi ha moltes noies joves, però quan vas pujant és molt i molt complicat. A dalt

de tot som del set al catorze per cent. Executives a dins d'una plataforma tecnològica, catorze per cent, set per cent, dos per cent.

Llavors, per això és molt i molt important que demanem tot això: garantir la inclusió, fomentar la igualtat, destinar els recursos, impulsar campanyes de sensibilització, molt i molt important, suposo que és un tema que ja s'ha parlat aquí, i em sembla que el Parlament de Catalunya ha d'apretar moltíssim.

Moltíssimes gràcies per totes les esmenes que heu fet vosaltres, del PSC, que esteu al Govern, i esperem que ens ajudeu en tot això.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. Doncs com s'han rebut esmenes del Grup Parlamentari de Socialistes i Units per Avançar, té la paraula el diputat Jordi Riba.

Jordi Riba Colom

Gràcies, presidenta. Avui som davant d'una qüestió d'equitat, però també de rigor tecnològic i de qualitat democràtica. La bretxa de gènere en la intel·ligència artificial no és només una expressió més de les desigualtats estructurals al nostre sistema, sinó una amenaça directa a la qualitat, imparcialitat i eficàcia de les tecnologies que transformaran i, de fet, ja transformen les nostres vides.

Aquesta proposta de resolució interpel·la, directament, el nostre compromís amb una societat més justa, inclusiva i preparada pel futur. La bretxa de gènere en el sector de la intel·ligència artificial no és només un desafiament tecnològic, sinó una qüestió de drets, de qualitat democràtica i d'eficiència en el desenvolupament de les polítiques públiques.

Celebrem que aquesta proposta de resolució presentada pel Grup Parlamentari de Junts, i amb les esmenes del Grup Socialistes i Units per Avançar, i esperem, insisteixo, que pugui rebre una acollida positiva en aquesta comissió. El nostre vot, lògicament, serà favorable.

Perquè les dades són clares, en feia referència la diputada Navarro fa uns moments, i contundents. A Catalunya només un trenta per cent dels professionals en

tecnologies digitals són dones i, en l'àmbit universitari, en carrers com enginyeria informàtica o intel·ligència artificial, la presència femenina amb prou feines arriba al deu per cent. Això vol dir que patim d'una exclusió ja en la formació inicial, que es perpetua després en la recerca, en les empreses i en els lideratges tecnològics.

A escala global, menys del vint-i-dos per cent dels professionals ja són dones. A Europa només el vint per cent de les posicions acadèmiques de lideratge en ciència i enginyeria estan ocupades per dones i, a Espanya, segons dades recents de la comissió, estem per sota d'aquesta mitjana.

Perquè quan les dones no hi són, les màquines no ens entenen. La intel·ligència artificial es construeix sense perspectiva de gènere, el que fa és reproduir i amplificar biaixos del passat. Ho hem vist amb algorismes de contractació de personal, que penalitzen currículums femenins, amb sistemes de reconeixement facial que discriminen dones, especialment racialitzades, o amb assistents virtuals programats amb veus femenines i actituds servils.

Per això la proposta que avui debatem aposta directament a la solució, integrar la perspectiva de gènere en tota la cadena de valor de la IA. Això vol dir actuar sobre l'accés als estudis STEM, impulsar lideratges femenins en el sector, garantir criteris d'inclusió i paritat en els projectes finançats per la Generalitat i establir mecanismes de supervisió per detectar i corregir els biaixos.

Celebrem que les esmenes acceptades, especialment aquelles que reforcen l'articulació amb les estratègies existents, com Catalonia.AI i el Pla DonaTIC, aquestes són eines fonamentals per coordinar l'acció institucional, optimitzar els recursos públics i garantir que les bones intencions esdevinguin accions efectives.

També volem destacar la importància d'abordar els biaixos des d'una perspectiva interseccional. No n'hi ha prou amb corregir la discriminació de gènere si no abordem altres factors com racialització, edat, classe social o discapacitat. En aquest sentit, l'esmena, que inclou aquesta mirada transversal, ens sembla no només oportuna, sinó imprescindible.

Finalment, volem insistir que aquest no és un debat sectorial, l'IA afecta la salut, l'educació, la justícia, la seguretat, el món del treball. Si no l'encarem amb una òptica inclusiva, correm el risc de digitalitzar la desigualtat. Si, en canvi, aconseguim fer un

IA amb rostre humà i mirada feminista, farem que aquesta tecnologia sigui realment transformadora.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. Doncs ara per posicionar-se tenen la paraula la resta de grups parlamentaris i té la paraula la diputada Raquel Sans del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana.

Raquel Sans Guerra

Moltes gràcies, presidenta. En primer lloc, agrair al Grup de Junts la presentació d'aquesta proposta de resolució, que creiem que és oportuna, que és necessària i que és interessant de situar en el debat, no?

M'afegeixo al que deia ara el diputat Jordi Riba i al que feia la diputada Anna Navarro en la seva exposició, el que estem veient és que la infrarepresentació de les dones en el desenvolupament d'aquesta intel·ligència artificial pot acabar tenint un impacte. Ara no som plenament conscients de l'impacte que això pot tenir. La diputada donava les dades, estem en una tecnologia que és incipient, però que de ben segur que marcarà el nostre futur. Per tant, la presència de dones és important i és imprescindible i no és un tema menor, sinó que és un tema que cal abordar.

I ho hem vist, per exemple, en l'àmbit mèdic, no?, en l'àmbit de la salut. L'altre dia teníem unes jornades de Dona i ciència aquí, al Parlament de Catalunya, i ens donaven la dada que les dones no es van incorporar en les anàlisis clíniques fins ben entrat als anys 2000. I això té un impacte en la salut de les dones, perquè no s'han estudiat els efectes que tenen determinats medicaments, per exemple. I això doncs acaba generant qüestions com que el vuitanta-cinc per cent dels ansiolítics que es recreen a Catalunya es recreen a dones. Per tant, hi ha un impacte directe en la salut, la infrarecerca, la no participació de les dones en aquestes anàlisis clíniques.

I ara ens podem trobar amb una situació similar si no s'aborda, si no es posen mesures per pal·liar aquestes desigualtats, perquè els algorismes, ho deia el diputat

Riba, tenen impacte. Per exemple, en la selecció de personal. S'ha vist com els algoritmes han fallat i, per exemple, la selecció de currículums de dones només era...

Fitxer 4

...un onze per cent. També hi havia un biaix de raça, perquè els noms associats a persones blanques tenien més acceptació per part d'aquests algoritmes, no?

I per tant, és un tema que cal abordar, cal posar-hi recursos i, sobretot, el que cal és posar-hi consciència, entendre que és un element fonamental, que ens marca el futur, que marca el futur de les noves generacions i, per tant, que les dones hi siguem presents crec que és un tema imprescindible. I per tant, anunciar el nostre vot favorable.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada. Ara té el torn de paraula el Grup Parlamentari del Partit Popular i té la paraula la diputada Belén Pajares.

M. Belén Pajares Ribas

Moltes gràcies, senyora presidenta. La intel·ligència artificial cada cop està més integrada a les nostres vides i les aplicacions de la intel·ligència artificial destaquen com una eina versàtil que ofereix respostes rellevants i assistència. Però, aleshores, també cal responsabilitat en el seu ús per part de tots els actors, tant els usuaris com els creadors.

Nosaltres, en el Parlament Europeu, el nostre grup parlamentari, el Grup Popular, ha demanat una regulació de la intel·ligència artificial que defineixi la responsabilitat legal i la transparència, tot garantint la seguretat.

També comentant la seva proposta, senyora Navarro, si parlem de les STEM, que són carreres poc atractives per a les dones, però jo penso que també per als homes, perquè són feixugues, hem de dir-ho, però la proporció de dones estudiant carreres universitàries és més alta que les dones que estudien carreres científiques, i el percentatge disminueix quan parlem de disciplines científiques i tecnològiques.

Per altra banda, també és cert que les facultats, ho dic per contrapès, perquè també és cert que a les facultats de Medicina les dones superen els homes i que en altres carreres, que no són STEM però que també són importants, la majoria són dones, com és el món de la justícia. Bé, potser s'arribarà un dia que es plantejarà un escenari on els futurs metges i els futurs jutges homes demanin mesures de discriminació positiva perquè sinó se senten desplaçats.

En resum, que les nenes estudiïn el que vulguin, això sí, que tinguin totes les eines per escollir i decidir el que volen estudiar.

Respecte al foment i impuls de la participació de les dones en equip i llocs de comandament, tal com apareix en alguna esmena i que també ha parlat la diputada Navarro, creiem que el que ha de prevaldre és la capacitat i el mèrit a l'hora d'accedir-hi.

I, en qualsevol cas, el que sempre s'ha de garantir és que tothom parteixi amb la mateixa igualtat d'oportunitats, i això només es pot fer amb mesures transversals en tots els àmbits, començant per l'educació de zero a tres gratuïta per totes les mares que volen treballar i no troben plaça a les escoles públiques bressol.

Gràcies, senyora presidenta. Ens abstindrem, perdoni, que no ho deia, en la seva proposta.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. Doncs ara és el torn de paraula del Grup Parlamentari de VOX i té la paraula la diputada Mònica Lora.

Mònica Lora Cisquer

Bé, gràcies. Bé, aquesta proposta cau, precisament, en el parany aquest de la discriminació positiva, no?, i aquest model és el que perpetua la idea que les dones necessitem favors, beques específiques o criteris especials per poder destacar, i no, les dones som perfectament capaces de destacar per mèrit propi, no?

Jo crec que no som conscients del missatge que s'està llançant, en aquest cas, a les noies joves, i s'està llançant un missatge molt clar, no?, que si són dones tindran

accés ajudes només pel seu sexe. I això no només és injust cap als homes, sinó que, a més, és promoure una actitud profundament paternalista cap a les dones, no?

Junts, amb aquesta proposta, doncs pretén imposar una visió ideològica sobre la ciència i la tecnologia, obviant així l'objectiu de la intel·ligència artificial, que hauria de ser, precisament, l'eficiència i la veracitat. I el que cal, en aquest sentit, doncs és formació de qualitat, accés universal a les tecnologies i llibertat, no?, per tal que cadascú, ja sigui home o dona, arribi tan lluny com el seu esforç i el seu mèrit li permetin, no? I això nosaltres considerem que és defensar a la dona de debò.

I per acabar sí que vull comentar una cosa perquè haig de confessar que, quan vaig veure aquesta proposta, vaig pensar que seria de la CUP o d'En Comú Podem, i no, va resultar doncs que era de Junts, no? I aquí sí que voldria comentar alguna cosa al Grup Parlamentari de Junts, i això és una reflexió meva personal, no? Que jo penso que tenen sort que encara, en certa manera, doncs controlen els mitjans de comunicació tradicionals perquè, si aquest tipus de propostes arribessin realment sense cap mena de filtre als seus votants, jo crec que s'acceleraria encara d'una forma més exagerada el camí de Junts cap a la marginalitat política.

Per què dic això? Perquè molta gent doncs no perdria el temps i marxarien en massa, perquè Junts ja no defensa el que defensen i el que pensen doncs molts dels seus ex votants, votants actuals i simpatitzants. De fet, des de Junts semblen doncs una versió *light* de la CUP però amb corbata i americana, no tots, només alguns. I en definitiva, a mi em fa fins i tot una mica ja de riure veure aquesta competició de Junts per veure qui és el més progre d'aquest Parlament. I, disculpin, no intento faltar al respecte a ningú, eh?, és una reflexió personal que volia fer en veu alta.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. Ara és el torn de paraula del Grup Parlamentari dels Comuns i té la paraula la diputada Susanna Segovia.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies, presidenta. Doncs després d'aquesta anàlisi d'enquestes electorals i de quina és la tendència ideològica de Junts, amb la qual no coincideixo massa, t'haig

de reconèixer. Dit això, sí que volem agrair, efectivament, la presentació d'aquesta proposta de resolució perquè creiem que és una proposta que treballa bé tant els símptomes com algunes de les propostes que s'haurien de fer per canviar-ho.

Potser si algunes de les diputades que estan en aquesta comissió haguessin assistit a la sessió de debat que va haver-hi no fa gaire aquí al Parlament, fa, aproximadament, quinze dies, justament sobre les dones i la ciència, i haguessin fet una repassada per l'exposició que tenim a la planta baixa, just davant de la biblioteca, veurien que segueix ser molt necessari reivindicar la presència de les dones a la ciència perquè un dels factors que fa que moltes nenes no vulguin estudiar ciències és la manca de referents als llibres de text, per exemple. Si agafem qualsevol llibre de text d'història, de socials, de biologia, de ciències naturals, veuran que la majoria de referents de ciència, de biologia, de tecnologia que surten són homes, no?

I, llavors, es deixen fora gent com la Katherine Johnson o com la Valerie Thomas, que van ser de les primeres inventores de la NASA, de les que van fer possible bona part dels viatges que després es van fer a la NASA i que no coneixem, o de la Hedy Lamarr, que va ser coneguda més com a actriu que com a inventora, però que va tenir uns quants invents que va popularitzar i que la van convertir en una de les primeres dones referents dintre de la ciència i de la tecnologia.

Si tenim dades que diuen que les nenes a partir dels sis anys ja consideren que són menys intel·ligents que els nois i que estan menys preparades per les ciències i les matemàtiques que els nois, potser sí que tenim un problema de referents i un problema del missatge que es trasllada des de les escoles, des dels llibres de text, des de les campanyes publicitàries, des dels catàlegs de joguines per nens i per nenes, que continuen sent sexistes i les nenes apareixen amb cuinetes i els nens apareixen amb tallers de mecànics i tallers d'aquests de laboratori per aprendre a fer fórmules químiques.

Per tant, és evident que tenim un problema de base i és evident que cal compensar aquest problema i que cal reforçar aquest problema, perquè no pot ser que coneguem molts inventors i que tots els propietaris de les grans multinacionals que coneixem de la tecnologia siguin homes i, segurament, hi ha moltes dones que no

coneixem que també estan en importants llocs de responsabilitat d'aquestes tecnològiques.

Per tant, nosaltres donarem suport a la proposta de resolució, volem posar en valor alguns dels programes que s'estan fent en aquest sentit, com el BCN Fem Tech, que és un projecte que es va posar en marxa des de l'Ajuntament de Barcelona a la passada legislatura i que, justament, el que feia era oferir un itinerari informatiu i ocupacional a dones en situació de vulnerabilitat, amb un resultat de, pràcticament, el vuitanta per cent d'inserció laboral.

Per tant, potser també que fem aquest esforç des de les instàncies que han d'oferir i que han d'orientar a les dones i a les noies en la seva carrera professional, que deixem d'orientar-les i de fer tallers de formació ocupacional d'esteticien i de perruqueria, que són absolutament legítims, dignes i vàlids, però que els oferim també tallers de llenguatge informàtic, programació i intel·ligència artificial.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. Doncs ara és el torn de paraula del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular i té la paraula la diputada Pilar Castillejo.

Maria Pilar Castillejo Medina

Moltes gràcies. Doncs la intel·ligència artificial al nostre parer té els mateixos biaixos de gènere que la intel·ligència humana i, per tant, creiem que aquesta proposta de resolució és molt oportuna, no?, i que les propostes que fa crec que està molt bé que des d'aquesta comissió surtin aprovades.

Aquesta incorporació de la perspectiva de gènere a la intel·ligència artificial, precisament per això, és essencial, no? Perquè puguem preveure aquesta codificació que, com veiem en altres intervencions, doncs passa inadvertida dintre dels algorismes i incorpora tots aquests estereotips i els biaixos de gènere. Com dèiem, els propis del patriarcat, no?

I si aquests estereotips es van reflectint a la intel·ligència artificial, no només anem perpetuant aquesta discriminació, sinó que l'anem normalitzant en un entorn que cada vegada els assumeix com a propis, no?

I per tant, estem evidenciant a la intel·ligència artificial com a la resta de la societat aquesta valoració desigual dels rols de gènere i demana una intervenció conscient en totes les fases. I per tant, nosaltres estem d'acord amb aquestes propostes que feu i les votarem a favor.

La presidenta

Gràcies, diputada. Doncs com no hi ha cap presència del Grup Parlamentari Mixt, passàriem al grup proposant perquè es posicioni sobre les esmenes presentades.

Anna Navarro i Descals

Doncs moltes gràcies. M'han agradat moltíssim totes les esmenes, totes estan molt bé.

Una cosa, una reflexió. Quan diem «en totes les fases», no?, d'agafar les nenes, que estudiïn i així. Un cop ets a dins d'una empresa tecnològica, «totes les fases» vol dir que hi ha caps de producte i vol dir que hi ha dissenyadores, que pensen, que són dones, hi ha enginyeres que són dones, d'acord? O sigui, «totes les fases» vol dir que entres, que t'agafen en una empresa tecnològica i que, llavors, arribes a ser la persona que decideix com es farà servir la tecnologia. I és això on hi ha sis per cent, set per cent de dones, és molt i molt complicat.

Però m'ha agradat moltíssim, perquè jo sempre, fa trenta-tres anys que estic lluitant per això, i sempre que sento algú que ho recolza i que li agrada i que ho vol fer i que ho creu, doncs sempre ho compro –sempre ho compro. El que no havia sentit mai, mai a la vida, mai, és una dona, i ho sento molt, eh?, perquè m'agrada..., però no havia sentit mai una dona dient que estudiar tecnologia és feixuc, perquè a mi m'encanta, el meu cap només vol estudiar tecnologia. *(Veus de fons.)* Estic aquí i només estic comptant coses tot el dia. L'enginyeria, la tecnologia és la meva vida, ha sigut la meva vida.

I dir que entrar a tecnologia com a dona per mèrit és quasi impossible, és com córrer una maratón cada dia i no és normal. Els homes no han de córrer cada dia la maratón i les dones sí que la correm cada, cada dia.

I per això hem de fer aquesta reflexió, i t'ho prometo que si pogués t'emportava a Califòrnia i t'ensenyó on treballa o treballava, perquè és molt i molt difícil ser l'única

persona dins d'una reunió i ser l'única dona. És molt i molt complicat. Si us plau, pensem en això.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. Entenem que s'accepten totes les esmenes del Grup Parlamentari... *(Veus de fons.)* Perfecte.

Doncs ningú ho ha expressat, però la podem votar en bloc? Tots els punts? *(Veus de fons.)* Perfecte. Doncs votariem amb les esmenes del Grup Parlamentari Socialistes Units per Avançar incorporades.

Llavors, vots a favor de la proposta de resolució?

Vots en contra?

Abstencions?

Perfecte. Tenim 1 vot en contra, 2 abstencions i la resta vots a favor. Llavors, aquesta proposta de resolució quedaria aprovada.

Compareixença d'una representació de l'associació Dones en Xarxa per a informar sobre el paper, el protagonisme i els reptes de les dones amb relació a les tecnologies de la informació i la comunicació

357-00098/15

Ara pararem un moment per rebre la pròxima compareixença, que és la compareixença d'una representació de l'associació Dones en Xarxa per parlar del paper, el protagonisme i els reptes de les dones amb relació a les tecnologies de la informació i la comunicació.

La sessió se suspèn a... i es reprèn a...

Fitxer 5

La presidenta

Reprenem la sessió.

Començaríem la compareixença de l'associació Dones en Xarxa que ens acompanya la seva presidenta, la Lourdes Muñoz. Tens quinze minuts per presentar l'informe *Una intel·ligència artificial alineada amb els drets de les dones: anàlisi i propostes*.

Lourdes Muñoz (presidenta Dones en Xarxa)

Bona tarda. Dones en Xarxa és una entitat que treballa fa vint anys en els drets de les dones en l'àmbit digital des d'un enfocament de les dones com a creadores de continguts i creació d'eines digitals.

Els vull agrair molt especialment que ens heu donat l'oportunitat de comparèixer davant d'aquesta comissió dedicada als drets de les dones a Catalunya.

Sempre hem tingut una visió de les TIC com una oportunitat per les dones. I voldria anomenar l'enfocament del decàleg anual que realitzem sobre els drets de les dones en aquest àmbit perquè encara també queden espais per aconseguir els drets que fa nou anys actualitzem.

Grups de dones que participen, dones activistes, dones d'empreses digitals i dones d'institucions en el marc del WomanLiderTIC i que enuncia o comença per dir: «Declarem el dret de la participació plena i en igualtat de les dones a l'àmbit digital». I això pensem, i ho escriu, que s'ha de traduir tant en l'accés igualitari a les eines i a les oportunitats que ofereixen les TIC com la igualtat també en el disseny, en la creació d'eines, en el seu desenvolupament i en les decisions que es prenen sobre la societat digital.

Aquest decàleg el podeu llegir, recull altres aspectes, dels que anomenaré tres: com continuar treballant per reduir la bretxa digital de gènere que persisteix, especialment la segona bretxa digital; la promoció i la visualització de les dones, i els plans

d'igualtat, especialment en les empreses i les organitzacions de l'àmbit digital, on la presència de les dones és molt baixa.

Però he de destacar avui, i ens centrarem en això, que ja fa cinc anys, per la seva importància, vam incorporar un punt específic anomenat: la necessària perspectiva de drets de les dones en les tecnologies basades en dades i en la intel·ligència artificial, per la seva importància en la societat. L'expansió de la intel·ligència artificial i de les tecnologies basades en dades està generant canvis socials accelerats, que exigeixen reflexionar sobre el seu impacte ètic i, en concret, sobre l'impacte específic en la vida de les dones. Les solucions d'intel·ligència artificial estan transformant de manera accelerada moltes tasques quotidianes en què tothom fem activament o passivament, que les tenim clares o, potser, ni ens n'adonem.

En aquest sentit, la resposta i la tesi de l'anomenat feminisme data o feminisme de tecnologia de dades, que marca, marquem, dones com jo que ens dediquem a la tecnologia i amb una perspectiva de drets de les dones, a l'agenda feminista en l'àmbit de la tecnologia de dada, un enfocament d'un anàlisi crítica sobre l'impacte de les tecnologies de dades en els drets de les dones que formula propostes sobre el seu desenvolupament per tal que tingui present aquesta perspectiva.

En concret, tot i que considerem i, per tant, veureu que també demanem el seu ús en positiu el potencial innegable de la intel·ligència artificial, també creiem que s'ha de reflexionar sobre l'impacte en el conjunt de la societat i, en concret, de les dones.

És per això que pensem que s'ha de tenir un enfocament concret en les dones, que som la meitat de la població, perquè la desigualtat de gènere té causes estructurals compartides arreu del món, tot i que les seves manifestacions poden variar segons les cultures i els orígens, però cal abordar aquests impactes de manera específica i no diluir-los sota etiquetes genèriques de biaixos o exclusió d'altres minories.

A més a més, el feminisme de dades..., vull pronunciar al principi de tot cinc reptes fonamentals, que desenvoluparé o faré propostes específiques. El primer d'aquests reptes és la manca de recopilació de bases de dades públiques sobre les matèries de l'agenda dels drets de les dones. Per exemple, si aneu al portal Open Data, que és dels millors de Catalunya de dades obertes, només el vint per cent dels datasets,

de les bases de dades, són referides a algun aspecte que pugui referir-se als drets de les dones.

La manca de dades públiques desagregades per sexe, que seran fonaments, ara ho explicaré, dels processos automatitzats.

La reproducció de biaixos sexistes en els projectes d'intel·ligència artificial, que no només es repeteixen, sinó poden ampliar les discriminacions cap a les dones.

La bretxa digital de gènere, que està produint una desigualtat en l'ús i, per tant, en les oportunitats d'aquestes tecnologies en l'àmbit social i d'igualtat.

I, per acabar, la segregació horitzontal, que és visible en aquest àmbit amb una molt baixa presència de dones desenvolupadores i creadores de tecnologia.

En aquest sentit, el projecte que us hem entregat i que porta un any i mig de treball amb diverses expertes, focalitzats en aquest cas en expertes en tecnologia de dades, revela o apunta una sèrie de conclusions, i que vull compartir alguns d'elles amb vosaltres.

La primera, la importància, o remarcar que la creació de projectes d'intel·ligència artificial, tot i l'avenç en la societat respecte a la importància de la igualtat de les dones i dels drets de les dones, sembla mentida que estem veient com l'eclosió d'una nova disciplina va passar com a l'arquitectura, que hem revisat des de la perspectiva de gènere, no s'està fent amb la perspectiva de gènere. I això suposa minvar les oportunitats de les dones i, fins i tot, crear noves #desclosions(8.19).

Un aspecte estratègic són les bases de dades que alimenten les aplicacions digitals, especialment de la intel·ligència artificial, però no només. No oblideu que estem automatitzant tots els processos públics i privats, a sota hi ha dades. Quan parlem de bases de dades no és una qüestió tècnica. Quan normalment sentim parlar de *blockchain*, de *business intelligence*, d'intel·ligència artificial, d'internet de les coses, a sota utilitzen bases de dades. I aquestes bases de dades, si no disposem de bases de dades desagregades per sexe, si no disposem de bases de dades específiques sobre els temes dels reptes dels drets de les dones, sobre les diferències i les discriminacions, dues qüestions, penseu que aquestes bases de dades és com la nova biblioteca que la intel·ligència artificial utilitzarà de fons per prendre decisions,

com si fos el nostre cervell i, per tant, no les tindrà en compte a l'hora de prendre decisions.

És molt important, les dones sempre hem reivindicat, les dones feministes hem reivindicat, que és una altra qüestió, la desagregació, per exemple, de dades en les estadístiques. Ja es recollia com una obligació de la desagregació estadística en la llei d'igualtat del 2006, però ara vull subratllar que no només serveix per analitzar les diferències, sinó per alimentar les noves decisions de manera automàtica.

La bretxa digital de gènere també apuntava que cal, molt important, a l'hora d'implementar polítiques públiques, tenir en compte que genera, per exemple, ajudes públiques, de foment de la digitalització, si no tenim en compte que hi ha una bretxa digital de gènere, estem produint enormes desigualtats.

Un clar exemple és l'informe recent que PIMEC Dones ha presentat com la majoria de fons Next Generation han anat a empreses de sectors masculinitzats. Per tant, els homes estan sent més beneficiats d'aquestes inversions. Per tant, és molt important que a l'hora d'aplicar aquestes polítiques es tinguin en compte mesures específiques per l'accés equitatiu de dones i homes a aquests recursos.

Parlaré després específicament, però ho volia anomenar al principi, de la violència masclista i la seva afectació, per la seva importància.

I per acabar, en aquest àmbit d'anàlisi, un dels punts a destacar és que les polítiques públiques digitals, les polítiques públiques que fan els governs, en aquest cas el Govern de la Generalitat, de desenvolupament de la intel·ligència artificial o de processos a la pròpia Administració pública, precisament, aquest cap de setmana s'anunciava una nova direcció general de dades intel·ligència artificial, molt oportuna. La que desenvolupa els processos públics, hem d'aconseguir prioritzar fons i projectes destinats als drets de les dones. La diferència és brutal. Si comptem els projectes públics que ajuden amb l'automatització, amb la intel·ligència artificial a altres àmbits, sempre fem la reflexió que els àmbits ja automatitzats, semàfors, mobilitat, indústria, que han tingut màquines, ha sigut molt més fàcil incorporar els sensors.

A l'àmbit d'igualtat, a l'àmbit de la ciència social, en general, no hi havia incorporat processos automatitzats, mecanització, havia utilitzat l'ofimàtica, que és diferent. I,

per tant, aquesta bretxa està fent que les dones, que els processos d'intervenció social de les dones no ens beneficiem d'aquestes oportunitats. I s'ha de fer un equilibri des de la política pública.

Sempre dic un exemple. Com pot ser que fa set anys, marco un exemple que conec, però ho podríem aplicar a qualsevol administració. L'Ajuntament de Barcelona va posar sensors en cinquanta semàfors. Tenim la mesura a cada hora del dia de la pol·lució i no hem pogut automatitzar les demandes, no? Tenim automatitzades les demandes en atenció ciutadana de les dones, automatitzades i comparables la traçabilitat d'una dona que demana ajuda per violència masclista. No ho hem fet en aquest àmbit i, per tant, el desequilibri afecta a la qualitat de vida i, sobretot, a la política pública que podem fer per reequilibrar. I, en aquest sentit, s'ha de reequilibrar des de la política pública i no perpetuar aquestes bretxes per sectors dintre dels propis governs.

Per acabar, també un aspecte important és la veu de les organitzacions de les dones i del feminisme i poder generar espais propis per analitzar l'impacte de la intel·ligència artificial des de la tasca conceptual, des de la mirada, però també des de la tècnica. Hem de construir eines de tecnologia des de la construcció feminista per tenir metodologies de com s'ha de tenir en compte, sinó només podrem veure els impactes negatius, però no poder tenir les eines, les metodologies, perquè les tecnologies que qualsevol desenvolupi, apliquin aquesta metodologia.

Com vam fer fa vint o trenta anys aplicant, com he explicat, la perspectiva de gènere tots els àmbits i hem tret unes metodologies per poder aplicar a una política pública, a la construcció d'un edifici, a qualsevol disciplina.

A més a més, vam acabar amb una sèrie de recomanacions, en què he escollit aquelles que crec que poden ser més destacables en una comissió com aquesta, que poden acabar resultant en proposta de política pública o de legislació per millorar la nostra intervenció pública respecte als drets de les dones. I en aquest sentit, volia anomenar algunes d'elles en què també em detindré una mica més per comentar el per què i les conseqüències positives d'aquestes.

La importància de tenir una anàlisi en cada un dels projectes d'intel·ligència artificial. Segurament, les obligacions que podem fer en un projecte públic i privat no és el

mateix, però, com a mínim, en els públics i en els que tenen algun tipus d'ajuda pública, sí, perquè es financen parcialment amb diners públics, del tractament de les dades, dels algoritmes i del desenvolupament, el que diem criteris de disseny. O sigui, no és veritat que s'han de perpetuar les diferències. És veritat que els estereotips estan a la societat, però els algoritmes...

Fitxer 6

...es programen i es poden reprogramar per evitar aquestes discriminacions. I incorporar qüestions com els entrenaments de la IA, la vigilància del monitoratge. Desenvolupar aquestes metodologies i concretar-les és clau.

Cal també garantir la transparència. Un dels aspectes claus és que en el procés de creació hem de tenir transparència i, sobretot, no opacitat sobre els criteris. Per exemple, hi ha un clar exemple d'un programa que assignava recursos públics a persones grans amb necessitats, si no recordo malament, a l'aigua i, com no es va tenir en compte que les dones eren més estalviadores grans, donava per fet que les dones no estaven a casa seva i els treien aquesta ajuda.

Per tant, hem de saber els criteris i hem de prioritzar, en el cas de la política pública, que siguin en programari lliure.

Equips amb criteri, cal establir consultories sobre l'impacte diferencial entre homes i dones. Atenció, som defensores de la incorporació de les dones als equips, però actualment són el nou per cent. No podem esperar que hi hagi un equilibri en els equips entre homes i dones perquè els algoritmes no perjudiquen a les dones, perquè en els propers deu anys s'automatitzarà tota la societat i, per tant, no podem esperar això. Tot i que hem de fomentar la presència, hem de garantir els criteris, independentment si són homes o dones, d'aquestes possibles discriminacions.

Els comitès d'ètica i agències d'ètica públiques que s'estan creant, és important que incorporin específicament elements per treballar la no discriminació de les dones i persones especialitzades en aquest àmbit.

I també acabaré amb una qüestió, per mi, des de la meva feina, cabdal. Les dades obertes públiques que es produeixen ja no és un tema d'accés a la informació. Les

dades obertes públiques que produeixen els governs i publiquen tindran aquest paper d'entrenament en els algoritmes, i és molt important que facin de contrapès per indicar els desequilibris, les discriminacions i les diferències, que són diferents.

Per acabar, en l'àmbit concret de la violència, volia anomenar tres qüestions que crec que hem d'abordar. Primer, tenir en compte que les eines digitals, d'intel·ligència artificial, tot i poder estar ben desenvolupades, moltes vegades hi ha un mal ús i victimitzen més les dones per aquesta diferència d'accés als drets, a les eines. Especialment amb els adolescents, però les afectades són les noies adolescents, no només els homes, i s'ha de tenir en compte.

També hem de tenir en compte l'impacte de la violència masclista que es produeix en l'àmbit digital per aquest ús desequilibrat d'eines, i el seu impacte està produint molt més dany a les dones.

I per acabar, com a mínim, a tall de titular, les xarxes socials. Les xarxes socials tenen a sota els algoritmes, tenen algoritmes d'intel·ligència artificial i, actualment, aquests algoritmes premien, clarament, la polarització i la violència. I en concret, els continguts d'odi cap a les dones són beneficiats, es premien. I això genera una major vulnerabilitat en totes les dones.

Les dones fonamentalment, o polítiques o activistes, segur que les dones de la sala ho tenen clar, de qualsevol àmbit que mostren les seves posicions polítiques, són més atacades, i això, clarament, és una nova forma de silenciament de les dones en aquell espai públic que són les xarxes socials. I per tant, l'atenció a totes les formes de violència, però en concret al discurs de les dones i els drets de les dones, és important.

Per acabar, només anomenaré que, a més a més de les polítiques transversals que he anomenat, crec que també s'han de fer..., una part d'aquestes polítiques cal que s'impulsin de manera específica des de l'àmbit dels drets de les dones i des del Departament d'Igualtat i Feminisme. Des de la mirada dels drets de les dones s'han d'intervenir en altres espais, com, per exemple, en la normalització i automatització de dades, en prioritzar quines dades es publiquen per les necessitats de les dones, tot i que sigui d'un altre espai, disposar d'eines digitals, com ja he anomenat, des d'una mirada feminista i des d'una articulació és fonamental. I vull anomenar

especialment, a més a més, la IA pot ser una aliada, ho és, La IA ens pot ajudar a utilitzar, a corregir també mètodes de discriminació que la nostra ment humana, estereotipada per la cultura, discrimina.

I en aquest sentit, només a partir de l'experiència del Data Lab feminista que hi ha al MIT, des del que hi ha a la CIBA, del Data Gender Lab#(5.00) que hi ha al MIT, creiem que s'han d'articular instruments específics, tipus Data Lab, que generin polítiques públiques feministes, aprofitant al màxim les eines de la tecnologia de dades i generant noves formes d'execució i de creació d'eines digitals que contagiïn, deixin-me dir #(5.18), el conjunt del Govern i de les eines que es desenvolupen de tecnologia de dades.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies per l'explicació. Ara tindria la paraula el grup proponent de la compareixença, que és el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, i té la paraula la diputada Elena Díaz.

Elena Díaz Torrevejano

Gràcies, presidenta. Moltes gràcies, senyora Muñoz, gràcies per la preparació d'avui de l'exposició. Segurament, un quart d'hora per presentar-nos els reptes de la intel·ligència artificial i del sector en general, que és un sector en plenament creixement, un creixement exponencial, doncs, segurament, ha quedat una miqueta curt, no?

Ens ve molt bé la seva exposició, tot just en aquest moment, perquè abans que vostè comencés la seva exposició hem debatut una proposta de resolució, a proposta del Grup Parlamentari de Junts, que, precisament, doncs parlava de la participació de les zones, diguem així, una mica en termes generals, en tot l'àmbit tecnològic de la intel·ligència artificial, i doncs crec que la seva compareixença avui complementa molt bé el que la proposta de resolució de Junts ens venia a dir, no?

Perquè hem hagut de sentir que coses com aquesta discriminació positiva que pretenen propostes com aquesta, doncs el que fa és menystenir les dones, com que dir que només valen pel fet de ser dones i que, sobretot, discrimina molts els homes,

que ho tenen molt difícil per accedir a qualsevol lloc del mercat, com tots i totes sabem, segurament, no? Com si la discriminació positiva no hagués sigut la que ens ha facilitat que totes nosaltres estiguéssim aquí assegudes com a diputades, perquè ho sabem que aquest món patriarcal ens ho ha posat molt fàcil per tenir aquesta participació política.

Vostè parlava del dret a la participació plena i en igualtat, no només la participació diària en l'ús, l'accés als estudis, a la formació, sinó, sobretot, en el disseny de les plataformes, no? Crec que és important i que, segurament, no és el sector i el factor en què moltes vegades incidim i crec que és important anar remarcant, no?

Segurament, les que no venim d'aquest sector, quan parlem de les bases de dades, aquestes bases de dades desagregades per sexe o aquesta perspectiva de gènere, són qüestions que se'ns escapen, segurament molt, i crec que és important anar coneixent perquè, com deia, és un sector que ens afecta i cada vegada ens afectarà més en el nostre dia a dia i ens hi juguem, socialment, molt, no?

Ha parlat vostè també de qüestions de violència, i aquí sí que voldria incidir una mica més. Jo li volia preguntar, exactament, de quins instruments digitals podem comptar per abordar aquesta violència digital, no?

Perquè, a més, segurament en un sector on el compromís de les plataformes, el compromís dels agents és pràcticament nul o, segurament, el seu compromís doncs, ara mateix, no sigui..., el primer no seria aquest, no?

I sobretot també, que també n'hem parlat molt, i en aquest Parlament vam fer fa uns dies l'impacte aquest de la violència masclista en els entorns digitals, i parlava vostè de la participació de dones en l'àmbit de la política, del periodisme, de l'acció social, l'impacte que té, perquè moltes vegades el que fan és anul·lar la veu de les dones, aquesta autocensura, que sortim de l'àmbit digital, que la nostra veu no sigui escoltada. I, com deia, avui en dia ens informem, principalment en l'àmbit digital, i si més dones són silenciades en aquest àmbit, doncs, al final, en un estat democràtic com el nostre, doncs no serà plenament igualitari en el moment de la connexió i comunicació.

I sobretot volia dir, segurament, aquesta, acabo ja, presidenta, parlem de la discriminació de les dones, però a mi m'agradaria deixar palès que és la

discriminació de les dones amb un cert missatge feminista, perquè no totes les dones, les dones masclistes que fan discursos masclistes, aquestes no són censurades dels àmbits digitals, i m'agradaria només fer aquest petit matís.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. Doncs ara és el torn del Grup Parlamentari de Junts i té la paraula la diputada Àngels Planas i Crous.

M. Àngels Planas i Crous

Bé, moltes gràcies, presidenta. També agrair-li, doncs, a la Lourdes Muñoz la seva intervenció i a l'associació de Dones de la Xarxa, doncs que és una entitat que fa una tasca pensem que imprescindible per visibilitzar el lideratge i el pensament de les dones a l'entorn digital i tecnològic.

En realitat vivim en una societat on la tecnologia estructura bona part de les nostres vides, des de la feina fins a la participació democràtica, des de les relacions socials fins també a l'accés a la informació, i, tanmateix, doncs les dones encara hi estem infrarepresentades i això és preocupant, perquè no només calen dones que utilitzin la tecnologia, sinó cal que siguem presents i que formem part activa i dissenyem i que regulem i que decidim cap on va.

I cal dir-ho clarament i encara que hi ha una bretxa de gènere molt preocupant en aquest àmbit. Les dones estan infrarepresentades en els estudis professionals, s'ha dit abans en la proposta de resolució, en les STEM, és a dir, en la ciència, en la tecnologia, en l'enginyeria, en les matemàtiques, i això, per tant, té conseqüències directes al desenvolupament tecnològic de la nostra societat.

Necessitem més dones enginyeres, més programadores, més científiques de dades, no només perquè és una qüestió de justícia i equitat, sinó perquè la diversitat de mirades i experiències és essencial per renovar, per crear tecnologia més útil, més justa i que respongui a les necessitats de tota la població.

I això és especialment evident amb la intel·ligència artificial. Si les dones no tenim un paper actiu en el seu desenvolupament, doncs, com ha dit abans, correm el risc de perpetuar aquests biaixos de gènere en els algorismes, en les dades que utilitzem,

en les decisions automatitzades, que cada vegada tenen més pes en els àmbits de salut, educació, d'ocupació i de justícia, però per això, doncs, és fonamental garantir la presència de les dones en totes les fases de disseny, d'implementació de la tecnologia i també treballar amb aquelles dades desagregades per sexe, que ens permetin detectar desigualtats i actuar amb eficàcia. Només així podem identificar amb claredat les bretxes existents i dissenyar polítiques públiques efectives per poder-les combatre.

I també és per això que avui Junts, com hem dit, hem presentat una proposta de resolució sobre la bretxa de gènere de la intel·ligència artificial que complementa avui..., ve complementada amb aquesta compareixença.

I també és per això que avui valoro especialment l'esforç i el compromís de les Dones en Xarxa, la gran feina que feu, perquè no n'hi ha prou a denunciar, cal també proposar, cal compartir bones pràctiques, inspirar canvis i construir aliances. I és per això, doncs, que la feina de Dones en Xarxa és tan necessària perquè contribueix a fer visible aquesta realitat i també a promoure aquests canvis que són urgents i imprescindibles.

Bé, jo només li voldria plantejar una pregunta, que en part ja ens ha dit alguna cosa en la seva exposició: quines recomanacions o bones pràctiques proposeu per garantir que les dones tinguin l'accés real, actiu i transformador de les tecnologies a la xarxa, i especialment també en l'àmbit emergent de la intel·ligència artificial?

Moltíssimes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. Doncs ara és el torn de paraula del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana i té la paraula la diputada Montse Bergés i Saura.

Montse Bergés i Saura

Gràcies. En primer lloc, saludar la presidenta Lourdes Muñoz. Moltes gràcies per la seva exposició. Molt clara, molt intensa, hi ha moltíssima informació.

I tal com deien les companyes diputades, avui sembla que toca parlar d'intel·ligència artificial, amb les propostes de resolució i ara també la compareixença.

I aprofito també per fer referència que tot just fa una setmana, dilluns passat crec que era, Tània, que vam fer el del CAPCIT, els reptes..., es titulava *Reptes i oportunitats pels parlaments i els poders públics respecte a la intel·ligència artificial*. Un informe també molt interessant.

I, bé, a partir d'aquí, destacar això, no?, aquesta continuïtat de la discriminació que hi pot continuar havent amb l'alimentació de les dades, no?, que realment les dades que alimenten la intel·ligència artificial tinguin aquest biaix que està incrustat a la societat i al pensament.

Per tant, aquí, bé, a veure si teníeu en aquests estudis que heu pogut consultar, si hi ha algun exemple d'alguna base de dades ben alimentada amb l'objectiu d'algun tipus de tasca concreta, no? Perquè una de les conclusions o de les premisses que van fer a l'estudi aquest del CAPCIT, i amb la voluntat que té el Parlament d'anar aplicant la intel·ligència artificial en el funcionament nostre del dia a dia, era que la primera pregunta que ens havíem de fer és, per a què ho volíem? És a dir, perquè moltes vegades estem aplicant intel·ligència artificial sense saber molt bé quin resultat volem obtenir.

Llavors, en el cas també de la intel·ligència...

Fitxer 7

...artificial adreçada als temes més socials, potser és on està menys aplicada, no? Si hi ha algun exemple que pugueu conèixer.

Després també, el Govern, i això crec que nosaltres com a parlamentàries podem anar interpel·lant al Govern o fent les preguntes corresponents en aquest debat en el públic i el privat, no?, qui alimenta, qui dissenya els sistemes, qui alimenta, d'on venen les dades? Són privades, són públiques? Perquè a part del biaix discriminatori per gènere, poden haver altres problemes.

Per tant, estem davant d'unes grans oportunitats, però també amb uns riscos que moltes vegades no tenim analitzats. I en aquest cas, també si ens podeu orientar a partir de l'estudi aquest del CAPCIT, on posa exemples d'ús als parlaments, com a

parlamentaris, doncs de quina manera podem aplicar algunes de les recomanacions que vosaltres també feu al vostre estudi?

Se m'acaba el temps. Bàsicament, això, jo crec que el més important és que si no està a les dades, no tenen en compte, i abans ho deia la companya diputada Raquel Sans, que en salut, si no has alimentat les dades amb els efectes que poden tenir els medicaments sobre les dones, doncs, difícilment, aquella intel·ligència artificial et podrà donar resultats o diagnòstics oportuns, no?

Per tant, jo crec que en aquest moment és millor, almenys el Parlament, tenir molt clar per què ho volem i anar més a poc a poc per utilitzar, que realment les implantacions que fem siguin segures i també d'acord amb el Pla d'igualtat que ja té el Parlament i amb la guia per incorporar la igualtat a l'activitat parlamentària, on també es fa referència a la intel·ligència artificial.

Per tant, potser el que hem de fer és anar seguint un guió ben estructurat i que els passos que anem fent siguin fermes.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. Doncs ara és el torn de paraula del Grup Parlamentari Partit Popular i té la paraula la diputada Belén Pajares.

M. Belén Pajares Ribas

Moltes gràcies, senyora presidenta. Primer de tot, agrair les explicacions i els informes que ens han entregat per part de la senyora Muñoz en nom de la seva entitat Dones en Xarxa.

Vostès consideren, perquè ho he vist en el document que ens han entregat, he de dir que no ho he pogut llegir amb gaire calma perquè primer els han entregat i després l'hem rebut aquest migdia, amb poc temps per estudiar-ho, que vostès advoquen per una regulació europea.

Li dic perquè el nostre grup parlamentari, el Grup Popular en el Parlament Europeu, ha demanat una regulació de la intel·ligència artificial que faciliti la innovació, que generi confiança i que garanteixi la seguretat, especialment en els menors.

I també impulsar la utilització sota la supervisió humana, no? És obvi i tothom estic segura que estarem d'acord que la intel·ligència artificial és un dels fenòmens més transformadors de la nostra civilització en segles. Però, per tant, també ha de ser gestionada amb responsabilitat, tant des de les persones que les utilitzem com dels creadors. Creiem que és important la seva regulació des d'Europa i que és una necessitat i m'agradaria saber la seva opinió.

També m'ha semblat que vostè parlava d'una segona bretxa digital. He vist que la tercera és la que fa referència als usos avançats de les TIC. M'agradaria que ens aprofundís una mica en aquesta o ens expliqués a què correspon el de la segona bretxa digital.

Jo..., ja em queda poc temps i tampoc el vull gastar, però més que res perquè no tornaré a reproduir la intervenció del punt anterior, que era una proposta del Grup de Junts perquè, bé, entre altres coses, potser la senyora Muñoz no l'ha pogut escoltar i, per tant, no m'hi referiré, però sí que no tinc cap problema en dir que nosaltres considerem que la capacitació i el mèrit, a l'hora d'accedir a llocs de comandament i a l'hora d'accedir a equips de feina, el que cal és garantir que tothom accedeixi en la mateixa igualtat de condicions, però sí que és veritat que la capacitació i el mèrit és el que ha de prevaldre en totes les actuacions, perquè sinó el que estem fent és generar una menysvaloració de les pròpies dones. Ja sé que a vostès no els agrada sentir-ho, però a mi no m'agrada pensar que estic en una llista o que estic en aquest Parlament, cosa que a vegades, quan les sento parlar, em sembla que a vostès sí que els hi agrada, pel fet que a la llista havia d'estar, des de l'1 al 5 havien d'estar tantes dones i ens han posat a les dones que estem aquí assegudes. Per tant, ja sé que potser no és objecte d'aquest debat, però sí que vull dir-ho perquè vostès també ho diuen. Per tant, tenim dret a la rèplica.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. Ara és el torn de paraula del Grup Parlamentari de VOX i té la paraula la diputada Mònica Lora.

Mònica Lora Cisquer

Bé, gràcies. Bé, jo l'he escoltat, també m'he estat mirant ara la documentació que ens han donat, perquè sí que és veritat que ens ha arribat el correu crec que eren deu o quinze minuts abans de la celebració d'aquesta comissió.

Ens ha parlat, doncs, sobre reduir la bretxa digital de gènere per aplicar polítiques públiques. Ens ha parlat doncs sobre la necessària perspectiva del dret de les dones a la intel·ligència artificial i les tecnologies. I ara venim, doncs, precisament, no?, de debatre una proposta sobre la bretxa de gènere en la intel·ligència artificial.

I bé, jo per resumir una mica, no?, i no repetir-me amb el que ja he dit abans. Jo crec que estem partint d'una premissa, no?, bé, vostè parteix d'una premissa, igual que molts dels grups parlamentaris, que jo considero doncs que és falsa, no? I en base a això, doncs estan construint unes conclusions sobre alguna cosa que no és, precisament, com diuen, no? I el que s'està, doncs, construint, en aquest sentit, doncs és un relat fals, perquè ja parteixen d'una premissa que és errònia i, per tant, se n'extreuen unes conclusions que estan, doncs, totalment viciades des del nostre punt de vista, no?

I en aquest sentit, sí que li vull fer, doncs, algunes preguntes. I és que, què volem, no?, revertir situacions que sorgeixen de decisions lliures?

Després preguntar-li també que què volem, no? Forçar una paritat artificial basada en quotes?

I després sí que voldria saber si des de la seva associació també treballen per fomentar doncs, per exemple, el paper dels homes, no?, en aquests sectors doncs que estan força feminitzats, no? O si la seva lluita per la igualtat és només en una direcció? I dic això perquè, sincerament, a mi no em val que em parlin d'igualtat si aquesta igualtat doncs és selectiva, no?

I per últim, doncs ja que parlem de trencar rols, m'agradaria saber si també treballen per aconseguir la igualtat doncs en sectors que estan força masculinitzats, no? Com podria ser, doncs, sectors com la construcció o de les mines o que hagin de fer força, per exemple, i hagin de carregar, per exemple, en un supermercat doncs materials que siguin pesants. També m'agradaria saber doncs si també treballen per aconseguir la igualtat en sectors que estan altament masculinitzats.

I després, per unes coses que s'han dit, no?, i una reflexió en veu alta. Nosaltres ho hem dit ja en reiterades ocasions, no? Jo crec que homes i dones han de ser tinguts en compte de la mateixa manera. Però el que nosaltres diem, i això és el que defensa VOX, es pot dir d'una manera, es pot dir d'una altra, no?, però aquesta és l'essència del missatge de VOX, és que de cap manera pot ser a través de la discriminació, ni dels homes, ni de les dones. I en aquest cas, doncs, una discriminació de la dona i... Què vull dir amb això? Que no podem fer polítiques que s'apliqui aquesta discriminació positiva cap a les dones amb perjudici dels homes ni al revés, i això és el que defensem nosaltres com a grup parlamentari i seguirem defensant.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. Ara és el torn de paraula del Grup Parlamentari dels Comuns, i té la paraula la diputada Susanna Segovia.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies, presidenta. I abans d'entrar una mica en l'objectiu de la compareixença, que volem agrair tota la informació que se'ns ha facilitat i que ens ha pogut explicar ara i, per tant, alguna qüestió ja podem treure del que ens ha explicat ara, més enllà de la documentació.

Només un comentari. En la primera legislatura, després de la restauració de la democràcia al Parlament de Catalunya, hi havia set dones, que suposava el cinc per cent del total de diputats i diputades que hi havia a la legislatura. Ara mateix, estem al 48,1. Jo no sé si això és perquè llavors no hi havia dones prou capacitades i amb prou mèrits com per ocupar aquests escons o coincideix amb l'aplicació de les lleis que, efectivament, estableixen un mínim de quotes per garantir que els criteris pels quals s'escullen els diputats i les diputades no siguin els del sempre i els de la referencialitat i l'ocupació d'espais informals de la política per part dels homes. I que, efectivament, el fet que hi hagi aquestes quotes el que fan és que moltes dones que sempre havien estat relegades i subordinades ho deixin d'estar i passin a ocupar aquesta primera fila, que crec que és el cas de la majoria de diputades que estem en aquest Parlament. No estem per una quota, estem perquè hem fet una feina d'activisme i de treball polític dintre de les nostres organitzacions i ens hem guanyat

ser-hi, igual que molts dels nostres companys i companyes. Per tant, crec que val la pena que ens posem en valor a nosaltres mateixes i no que ens tirem pedres a la teulada.

Dit això, crec que amb el tema de la bretxa tecnològica és com amb tots els temes que parlem de per què hi ha aquesta diferència en l'accés entre homes i dones. Perquè jo no entenc per què sempre parlem que aquestes bretxes es deuen a una mena com d'instints naturals que els homes estan més preparats per determinades carreres o per determinades feines o per determinades especialitats i les dones per unes altres. Però això és una cosa que acaba passant i ho veiem en la mateixa distribució de les comissions en aquest Parlament.

Per tant, jo crec que el que avui ens portava l'anàlisi de Dones en Xarxa, que crec que s'ha de posar en valor, és una anàlisi bàsicament de dades, de coses que es poden trobar només que s'investigui una mica. I les dades ens expliquen que hi ha moltes menys dones que tenen accés al món tecnològic i presència a les xarxes i presència en els espais de presa de decisió de les tecnològiques que homes. I que això genera que les mateixes empreses tecnològiques tinguin un biaix a l'hora de generar aquests continguts.

I si vostès fan un exercici amb intel·ligència artificial, amb el ChatGPT, i posen, de professió: «La persona que té cura d'aquelles persones que estan malaltes», veuran que els sortiran fotos de dones. I si posen: «Posa'm exemples de persones que dirigeixen governs i països», seran fotos d'homes. Per tant, crec que és evident que el biaix hi és i que és aquest biaix el que s'intenta analitzar i posar propostes per part de Dones en Xarxa.

I aquí jo voldria preguntar-los una mica això, si han tingut l'oportunitat de fer arribar aquestes propostes i a quines instàncies? Si ho han pogut fer amb el Govern de la Generalitat?

Amb la reforma que es va fer de la Llei de Violències Masclistes, el 2020, es va introduir la violència en l'àmbit digital. Hi havia una disposició addicional que plantejava que havia d'haver-hi un conveni entre el Govern, entre el Consell Audiovisual i les grans tecnològiques per vetllar per l'erradicació d'aquesta violència

digital. Volíem preguntar-los si tenen informació de com s'està posant en marxa aquest conveni, aquestes mesures.

I si han pogut fer també una miqueta una anàlisi de quines són les mancances que hi ha a l'hora de donar resposta a les violències digitals. S'ha anunciat la posada en marxa d'un servei d'intervenció especialitzada digital i els voldríem preguntar una mica per la seva opinió, si creuen que és suficient, si creuen que és un bon model i si creuen que podrà donar resposta a la problemàtica que hi ha.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. Ara és el torn de paraula del Grup Parlamentari de la CUP i té la paraula la diputada Pilar Castillo.

Maria Pilar Castillejo Medina

Moltes gràcies. En primer lloc, agrair la compareixença, les explicacions que ens ha donat i totes aquestes propostes i recomanacions que ens han vingut a explicar aquí a la Comissió de Feminisme.

Que existeix un masclisme estructural és evident, no?, en aquesta societat patriarcal que vivim i, per tant, tot allò nou que va creant aquesta societat, si no hi posem les eines necessàries, doncs va arrossegant aquest masclisme que ja existeix. Per tant, molt oportú aquestes recomanacions.

Creiem que és important això que ens expliquen des del principi, no?, aquesta avaluació i monitorització des de totes les fases del procés, no només com hi accedim, sinó també des de la mateixa concepció i el mateix disseny dels projectes d'intel·ligència artificial. Com aquesta eliminació del biaix de gènere l'hem de tenir en compte al llarg de tot el procés, des de la mateixa concepció.

Volia centrar-me en dos temes que a mi em semblen fonamentals perquè en parlem de moltes coses. Un és el tema de les dades. És molt necessari que tinguem aquestes dades que ja..., bé, ja està estès el paradigma de les dades obertes, però no d'aquesta desagregació per sexe, molta de la informació que tenim no té aquesta informació ni de sexe ni de gènere. I per tant, és important..., per això deïem, no?, des de la concepció de la informació, des de la concepció de les dades que s'obren

doncs tenir present això i anar generant dades que reflecteixin aquesta desigualtat i, per tant, que continguin aquesta informació.

I, en segon lloc, i així també, si pot en la seva rèplica, abundar en aquest tema que és el de la transparència en els algoritmes. Jo crec que no només en temes de gènere, sinó en general, els algoritmes són eines opaques que responen a interessos de les grans corporacions. Crec que és fonamental que els governs puguin tenir accés a aquests algoritmes i els puguin regular i puguem fer un seguiment d'aquesta regulació, de com estan dissenyats i a què responen. Han de tenir-hi accés i han de ser oberts, com a mínim a través d'organismes destinats a aquest control dels algoritmes.

I m'agradaria també si pogués explicar el seu punt...

Fitxer 8

...de vista d'aquesta opacitat dels algoritmes més enllà dels biaixos de gènere que puguin contenir.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. En no haver-hi presència del Grup Mixt, passaríem al torn de la compareixent perquè pugui donar resposta a totes les qüestions, per un màxim de deu minuts.

Lourdes Muñoz (presidenta Dones en Xarxa)

Molt bé. Intentaré, com a mínim, posar sobre la taula els elements més importants que han sorgit al debat, i seguint l'ordre de les intervencions.

Respecte a quins instruments digitals podem comptar per abordar, he de repetir la meua part final. O sigui, les eines es poden utilitzar i s'han d'utilitzar i hem d'aconseguir que s'utilitzin per treballar pels drets de les dones, no? En el cas de la..., disposem de diferents tècniques. Jo ara no vull entrar aquí en un llenguatge tècnic que no tindria sentit, però crec que, fonamentalment, podem fer tres tipus de

qüestions. Primer, tenir el que s'anomena quadres de comandament, per tant, creuar dades múltiples que nos ajudan a mejorar cómo intervenimos.

O sigui, ejemplo. Un dels temes més rellevants, que després anomenaré la dada, és que a Catalunya es dona de manera sistemàtica quasi trenta punts de diferència d'ordres de protecció a les dones. Això és el que fan els jutjats i és una dada que tenim allà.

Per tant, potser creuar tota aquesta dada i veure, per territoris, per jutjats, per atenció, per a quants quilòmetres, disposar de dades visualitzades que ens ajudin a prendre decisions com es fa amb altres àmbits. Per exemple, en el de mobilitat, que es fa amb mapes de calor. I actualitzar bé, sota el punt de vista dels recursos públics.

Però després hi ha la possibilitat, que això seria visualitzar dades, tenir dades obertes i dades dels serveis públics que es poden utilitzar i normalitzar per aquesta finalitat, o tenir dades per traçabilitat les víctimes. Per què no?

O sigui, tenim traçabilitat de, per exemple, de les mercaderies que es mouen per Catalunya. I, en canvi, no podem fer, per exemple, un sistema d'intel·ligència artificial que amb el DNI sapiguem quan una dona demana ajuda, quan després fa el metge, que això, per exemple, ho podem tenir per dades de l'AQUAS, quan torna als patrons de resposta de més perill? Evidentment, és un projecte important i rellevant, però jo crec que la vida de les dones catalanes, que estan en perill i les 500.000 dones que són víctimes en sentència de ferma a Catalunya, en els darrers deu anys, ben val la pena que s'inverteixi en aquesta part dels recursos a poder fer aspectes en aquest sentit, que seria traçabilitat de persones per millorar l'atenció, com es fa en altres sistemes privats o públics.

O l'anàlisi de les sentències digitals. O sigui, també us puc lliurar una recollida que hem fet de bones pràctiques, on hi ha un sistema que han fet una traçabilitat d'analitzar amb intel·ligència artificial les sentències judicials i policials per veure si hi ha patrons de les persones en la resposta. No podem anar, com dic jo, *a palito*, que algú ompli un formulari per veure si una dona té perill o no. I hem de fer, podem fer moltes més coses, i això no vol dir que no hi hagi d'haver supervisió humana, ni molt menys, no?

I per tant, tenim eines en aquest sentit. I, per exemple, des de la nostra entitat, us diré una eina molt concreta que acabem de posar en marxa i que es podria multiplicar. Acabem de, la setmana passada, presentar la nova versió d'EQUAL, que hem generat un bot que ja distingeix, quan posem un *hashtag* i farem un informe mensual, i hem començat mirant, *La Revuelta* i *El Hormiguero*. A veure el percentatge de missatges per *hashtags* masculistes, feministes o neutres, per intentar veure si en certes comunitats s'ataca més a les dones o no, o de quina manera. I, per tant, poder utilitzar al revés la monetització de les xarxes per veure, per començar, per poder utilitzar i per poder denunciar i per poder actuar.

Jo, la veritat, no sé qui ha anomenat la..., ho sento, eh?, la resolució sobre que el Govern... Jo veig molt difícil, la veritat, que el govern de Catalunya pugui, actualment, pactar amb el propietari de X com actuarà aquesta eina. Però podem fer alguna, actualment. Com podem fer altres eines? Doncs monitoritzant, actuar perquè es tanquin aquests missatges, es pot fer una acció pública d'intervenció en la xarxa, transparent, amb criteris clars, a favor dels drets de les dones, per exemple, no?

Des d'una altre punt de vista, la senyora Planas comentava, més concretament, la part de les dones, de la bretxa de gènere i la repetició dels biaixos, no? I aquí jo volia tornar a posar-hi l'accent, és que els algoritmes es programen. Els algoritmes no és una capsa tancada. Algú decideix incloure unes correccions o no. Tots els algoritmes repeteixen patrons i tu, en el procés de creació d'una intel·ligència artificial, utilitzes entrenes –entrenes–, etiquetes a mà, hi ha grups de gent etiquetant a mà si això respon a una qüestió o no, i es corregeix.

I sempre poso el mateix exemple. El cotxe autònom està corregit per no tenir els mateixos accidents que quan condueix un humà. Per tant, els algoritmes de selecció de personal, que, per exemple, hi va haver un cas, no sé qui ha dit aquí que no n'hi ha, un cas molt clar. Si creiem que no hem de corregir, i ha de succeir com va succeir amb un aplicatiu d'intel·ligència artificial d'Amazon molt conegut, que, de manera automàtica, com repetia el passat i no va corregir, com en els llocs de direcció hi havia hagut majoritàriament homes, és que els currículums de les dones ni els processava, perquè ja considerava que si mai una dona hi havia estat, no havia d'estar. I per tant, abans no ens consideraven. Ara ni arribava el nostre currículum.

Per tant, sí que es pot corregir la discriminació. Insisteixo, no són capses tancades, no ho tenen per què ser, i, per tant, sí que es pot millorar.

I en aquest sentit, hi ha recopilacions a la xarxa, ho ha anomenat la senyora també Planas, de xarxes de bases de dades organitzades. És molt important, no és un tema tècnic. Repeteixo el meu discurs inicial. Vull recalcar que la presència de bases de dades públiques són més estratègiques que mai.

Mireu, jo sempre explico que fa set anys, quan vaig començar com a presidenta d'Iniciativa Barcelona Open Data, on tenim un equip específic de DataWomen, jo defensava la publicació per part dels governs de les dades públiques com una part del dret d'accés a la informació pública. Només. Ja crec que és prou important.

Però ara produir per part dels governs bases de dades públiques sobre els drets de les dones, sobre les discriminacions socials, en general, és quasi una necessitat perquè els poders públics han d'equilibrar per poder visibilitzar dades, evidentment, objectives, que puguin alimentar aquestes discriminacions i les puguin utilitzar, perquè les utilitzaran els algoritmes. I potser els privats no els faran i, per tant, no hi podem confiar, tot i que sí que podem influir en com han de ser les bases de dades públiques.

Parlava algú també de la legislació europea, que no és que la defensem. La primera llei d'intel·ligència artificial al món que ha establert regles del joc sobre la intel·ligència artificial és l'europea i, per tant, ja existeix.

Nosaltres el que fèiem és més propostes, donat que aquesta llei sí que tenia alguna part, però considerem que la part, per exemple, de la violència masclista no està contemplada, per exemple, com un dels aspectes greus, per exemple, a utilitzar. I, per tant, en aquesta línia de regulació ètica de la intel·ligència artificial europea, quan també he anomenat les agències d'ètica, massa vegades, massa no, les que jo conec, cap en conec que en l'equip directiu tingui algú o una línia específica de drets de les dones, ni la catalana ni l'espanyola, per exemple, ni l'europea.

I, per tant, si en els debats que s'està fent de la intel·ligència artificial no hi ha una especificitat sobre les conseqüències ètiques en la vida de les dones, no es tindran en compte.

I, de nou, quan parlàveu de la presència de dones en els equips de desenvolupament, repeteixo, és molt important. Jo defenso la presència i la visibilització de les dones, que les dones siguin desenvolupadores, però no és qüestió de ser dona, és qüestió que els equips, siguin homes o siguin dones, hi hagi alguna persona especialitzada en avaluar l'impacte que pot tenir una tecnologia en homes i dones de manera diferenciada. I això vol dir ser especialista. Igual ets especialista.

No ets especialista en programació, però si hem fet una diagnosi que el que si estàs fent és accés a llocs directius, puguis analitzar la diferència. Si estàs parlant de l'àmbit que sigui, pugui incorporar aquesta perspectiva en el moment de conceptualitzar l'algoritme i les bases dades que s'utilitzen o, si cal, incorporar nous etiquetats. I per tant, no és qüestió només de quantes dones o homes estem, sinó si s'aplica la perspectiva.

Una altra cosa és que nosaltres també defensem la presència de dones com a programadores. I jo em dedico, específicament, a l'àmbit... Dones en Xarxa es dedica a la tecnologia de la informació i la comunicació, als drets de les dones en l'àmbit digital i la feina ens sobre, com veieu, i no ens l'acabem.

Ens dediquem específicament a això, i això no hem anat endavant. Quan jo vaig estudiar informàtica hi havia més d'un vint-i-cinc per cent de dones que estudiaven la carrera d'informàtica, i les dones no hem avançat en la presència de dones en aquestes carreres, hem retrocedit. Hi ha teories a fons, que ara no puc explicar amb tranquil·litat, que quan això s'ha convertit en un espai de prestigi professional, els homes han anat i les dones hem estat expulsades. I, per tant, no hi ha una línia de millora de les dones automàticament pel pas del temps, ni en aquest àmbit ni en cap altre.

I, per tant, el fet que les dones desenvolupem les eines digitals i les tecnologies de dades és fonamental perquè no són eines, estan configurant totes les noves societats. I, de nou, s'està construint el món sense la mirada de les dones, que ens afectarà a tothom. I, per tant, no ens podem permetre que la meitat... No és un tema tècnic, és un tema també democràtic i social.

Per exemple, com es discuteix a les xarxes socials, no creuen que té un impacte en l'espai públic, en el debat, en l'accés democràtic?

Mireu si té un impacte o no en homes i dones diferencial. Quan alguna de les intervinents ha comentat que les pròpies dones s'estan silenciament d'aquests espais per ser atacades, això s'està produint. Es fa de manera voluntària un intent de silenciament de les dones i aconseguen que les dones participin més. I això no és que ho digui jo, hi ha ciència ja i d'universitats catalanes que ho han estudiat.

La presidenta

Hauria d'anar acabant.

Lourdes Muñoz (presidenta Dones en Xarxa)

Perfecte. Jo només acabaré comentant també per posar a sobre de la taula un projecte que intentem sempre basar les nostres propostes en dades.

I animaria les persones potser més escèptiques amb la discriminació real de les dones o com afecta la violència masclista, deixeu-me presentar-vos un projecte. L'any 2019, Dones en Xarxa, en col·laboració amb Iniciativa Barcelona Open Data, quan va començar tot el debat, si les dones teníem recursos o no, si hi havia *chiringuitos* de les dones, vam posar en marxa, i us animo a presentar, a visitar, datosviolenciamujeres.es o dades per dones..., [dadesxviolenciax](https://dadesxviolenciax.com) –com si fos un «per», però una x– dones.cat, on presentem amb dades com la violència masclista impacta en les dones, quantes dones estan impactades, quins recursos hi ha i quin desequilibri hi ha, per exemple, amb altres pressupostos.

Vam, per exemple, fer la comparació entre dones afectades i el pressupost de quinze anys, de deu anys, perdoneu, ara ja en portem quinze, de totes les comunitats autònomes, entre el pressupost d'esforç i el pressupost d'igualtat, que afecta la meitat de la dona. Aquí veiem si hi ha o no dones afectades i si hi ha pressupost per respondre amb dades subjectives a la situació de les dones.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, Lourdes, per la teva compareixença i per la teva explicació.

Llavors, ara faríem un recés per la següent compareixença.

La sessió se suspèn a... i es reprèn a...

Fitxer 9

La presidenta

Bona tarda a tothom.

Compareixença d'una representació de la Universitat Pompeu Fabra i de la Universitat Oberta de Catalunya perquè informi sobre els resultats de l'estudi "Adolescentes, TikTok e Instagram: percepciones sobre el impacto de las tecnologías digitales en su vida social"

357-00596/15

Continuarem amb la compareixença d'una representació de la Universitat Pompeu Fabra i de la Universitat Oberta de Catalunya perquè informi sobre els resultats de l'estudi *Adolescents, TikTok e Instagram: percepcions sobre l'impacte de les tecnologies digitals en la seva vida social*. I tenim la doctora Mònika Jiménez Morales i també la senyora doctora Mireia Montaña Blasco, que presentaran el seu informe. I us podeu dividir el temps com vulgueu, teniu quinze minuts. Endavant.

Mónika Jiménez Morales (professora en Estudis de Publicitat i RRPP. Investigadora principal projecte. Universitat Pompeu Fabra)

(Per raons tècniques, no han quedat enregistrats els primers mots de la intervenció de l'orador.) Aquí, ara, perfecte. ...Clara Virós Martín, que també és investigadora d'aquest estudi i, per tant, de les dades que compartirem amb tots vostès aquesta tarda.

Abans de començar amb les dades, d'explicar els resultats preliminars d'aquest estudi, m'agradaria contextualitzar-lo una miqueta.

Aquestes dades venen del projecte *Creación y recepción de contenidos sobre salud mental entre adolescentes en las redes sociales. Discurso, incidencia y alfabetización digital sobre los trastornos psicológicos y su estigma*. És un projecte a tres anys que té l'acrònim SMARS Salud Mental, Adolescentes y Redes Sociales, un projecte finançat pel Ministeri de Ciència i Innovació.

Com els he explicat, m'agradaria contextualitzar una mica, avançar algunes dades, no?, d'on venen aquests resultats. Doncs començo explicant que més del vint per cent dels adolescents pateix un trastorn de salut mental. Això són dades de l'Organització Mundial de la Salut.

D'altra banda, si venim cap aquí, cap a casa nostra, a Catalunya un de cada set adolescents presenta un diagnòstic per aquest tipus de malalties, de trastorns de salut mental.

Una altra dada que, probablement, o sigui, tots vostès coneixen, i és que, després de la pandèmia per covid, hi ha hagut un augment molt significatiu de problemes psicològics, entre els que destaquen, per exemple, la ideació suïcida, l'ansietat, la depressió, els trastorns alimentaris, per exemple, i les autolesions, entre molts altres.

Una altra dada que per nosaltres és molt rellevant perquè, a més a més, l'aniré destacant al llarg d'aquesta intervenció, i és que el número de nenes i de noies adolescents diagnosticades supera amb escreix, duplica, de fet, el del col·lectiu masculí.

I aquestes dades, a més a més, una altra dada que vostès ja coneixen, no?, que, o sigui, s'ha incrementat molt significativament el que és el consum de continguts en xarxes socials i, per tant, s'ha de valorar quin és l'impacte de tot això arran de la pandèmia per covid.

Més dades. I és que diversos estudis correlacionen el consum de xarxes socials de més de dues hores diàries amb una pobra imatge corporal, per exemple, no? O amb una mala autopercepció de la salut mental, no? I, a més a més, a tot això cal afegir un augment significatiu de l'angoixa.

A banda d'això, cal assenyalar que estem parlant d'adolescents, que l'estigmatització i la discriminació que pateix, en realitat tot el col·lectiu, eh?, de persones que

pateixen alguna patologia emocional, doncs tot això actua com a fre, especialment entre els adolescents, que és un moment sensible a la seva vida. Per tant, els costa molt, en primer lloc, identificar els senyals i, d'altra banda, els costa molt també demanar ajuda. Per tant, o sigui, la dada significativa per a nosaltres és que el nombre de casos existents és molt superior al del diagnòstic amb el que comptem avui dia.

D'altra banda, i d'aquí arrenca el nostre estudi, no?, vam observar amb la doctora Montaña doncs que, en aquell moment, la pandèmia va propiciar que molts *influencers* comencessin a parlar, en principi de manera molt tímida, sobre els seus estats de salut mental, no? «Estic passant un dol, m'angoixa la situació, he perdut una persona estimada», per exemple. Però, a poc a poc, vam començar a compartir els seus diagnòstics amb qüestions de salut mental: «Doncs, mira, estic travessant per un diagnòstic de, no ho sé, un trastorn alimentari», per exemple, «o pateixo d'ansietat o estic diagnosticat de...»

Aleshores, també tímidament, vam veure que, seguint un efecte imitatiu, molts adolescents van començar també a compartir a les xarxes aquest estat, no?, com es trobaven, no?, què sentien en aquell moment. I això també va donar pas al compartir aquests diagnòstics. «Doncs, mira, jo, sí, sí, tinc un diagnòstic per aquest motiu o per aquell altre motiu», no?

Aquesta era la part bona, no?, que vam pensar en aquell moment, molt bé, estan compartint tot això, està bé, se n'està parlant. Però també vam començar a veure coses una mica més lletges, no?, com, per exemple, compartir formes d'autolesionar-se, de perdre pes, no? I aquí vam pensar, ostres, hem de mirar què està passant, com es parla a les xarxes de salut mental, més enllà de l'impacte que tot això pot tenir entre els adolescents.

Per tant, aquest és el punt d'inici d'aquest projecte, que té, a grans trets, quatre objectius. En primer lloc, volem identificar i analitzar quins són els continguts sobre salut mental presents a les xarxes socials, tant per part d'*influencers* com d'adolescents. Com es parla de la salut mental a les xarxes socials?

D'altra banda, nosaltres volíem saber quins són els trastorns mentals amb més presència a les xarxes socials, no? I aquí m'agrada destacar Instagram i TikTok.

Perquè quan parlem de xarxes socials, parlem de xarxes socials, què dolentes són les xarxes socials. Clar, també pensàvem que s'ha de mirar amb lupa quins són els efectes de les diferents xarxes socials, no?, com això incideix en la salut mental dels adolescents. Per tant, nosaltres volíem veure Instagram i TikTok, que són les xarxes més consumides pels adolescents. I, a més, aquí volíem mirar quin és el grau de coneixement i, sobretot, la credibilitat que els adolescents estan atorgant a aquests continguts a les xarxes socials.

Més enllà d'això, també volíem veure ells, no?, com perceben el seu benestar emocional a partir d'aquest consum de xarxes socials.

I el quart objectiu, per a nosaltres importantíssim, dir que és un projecte finançat amb diners públics, per tant, era importantíssim per a nosaltres, no?, transferir tot això a la societat. Per tant, sobretot, desenvolupar eines d'alfabetització digital en salut mental, adreçades a famílies, important, a escoles, també a alumnat i professorat d'ESO i batxillerat per treballar a les aules.

A partir d'aquí? Doncs, bé, hem seguit una metodologia mixta. Nosaltres volíem analitzar aquests continguts, per tant, hi ha una anàlisi #11.05). Hi ha una part quantitativa, o sigui, hi ha una enquesta, que l'estudi que presentem es basa en aquesta enquesta, les dades venen d'aquesta enquesta. I grups focals, no?, perquè també volem saber com es parla i volem doncs, bé, treure conclusions a partir d'aquí, més enllà dels percentatges, no?, que són importants, però bé.

Nosaltres, a petició de la comissió, presentarem, doncs com s'ha explicat, el segon article, que és aquest que es va publicar a la *Revista de Comunicació* a principis d'any, del 2025, però, realment, les dades estan molt relacionades, totes aquestes dades també, se'n parla d'aquestes dades d'una altra manera, des d'una altra perspectiva, a un estudi que es va publicar a la revista *Nature* a final del 2024. Per tant, les dades estan recollides en dos estudis.

Aleshores, com vam plantejar l'estudi? Doncs com els he explicat, a partir d'una enquesta, 1.043 adolescents a l'Estat espanyol d'entre dotze i divuit anys, el cinquanta per cent són noies i gairebé el cinquanta són nois, i, bé, majoritàriament són usuaris de TikTok i d'Instagram.

Nosaltres volíem valorar el temps. He parlat de la variable temps, és important per a nosaltres, però hi havia altres coses que ens criden l'atenció i que volíem analitzar. La percepció de l'impacte del consum de les xarxes en la seva vida social, com ells perceben, què en pensen de tot això.

D'altra banda, com perceben el seu propi benestar digital en relació a aquest consum de xarxes. Què entenem per benestar digital? Doncs el punt d'equilibri entre el temps de connexió i les emocions que els genera tot això.

I altres coses que volíem mirar també. Doncs bé, l'autocapacitat d'establir límits, perquè jo crec que és un tema que està molt sobre la taula, se'n parla molt, es parla d'addicció a partir de certes hores. Molt bé, però ets capaç tu mateix, allò, d'establir aquests límits al temps que passes connectat, connectada? Volíem mirar això.

Volíem mirar també, o sigui, més enllà d'això, quina capacitat tenen per generar connexions socials i comunitat, no?, una mica a partir d'aquest consum de xarxes socials. I més enllà d'això, la capacitat de resiliència emocional.

Quins resultats se'n deriven de tot això? I TikTok perquè, com els he explicat, nosaltres volíem veure les diferències entre TikTok i Instagram. Doncs bé, TikTok trobem que un de cada cinc adolescents fa un consum de risc a TikTok, efectivament, passen més de dues hores al dia. Això es considera un consum de risc ja.

D'altra banda..., i aquí dada significativa, eh? Al principi he explicat el nombre de noies diagnosticades supera, duplica el dels nois. Hem trobat que la proporció de noies que està per sobre aquell llindar és clarament superior a la dels nois, no? I aquí, per a nosaltres, era important i ens sembla important destacar aquesta dada.

D'altra banda, com valoren ells doncs aquest consum, no? Quines conseqüències té tot això? En general, positiu. Ells consideren que el seu nivell de benestar és positiu, no? Creuen..., vam fer valorar en una escala de l'u al cinc com consideren això.

(L'exposició de l'oradora és acompanyada d'una projecció de xarxes, els quals poden ésser consultats a l'expedient de la comissió.)

Ja veieu que, no?, tots aquests ítems, el que està al quadradet, està a la mitjana, a 3,22, 3,31. Creuen que són capaços de fixar temps, límits a aquestes connexions.

D'altra banda, creuen que tenen prou resiliència emocional per copsar tot el que els genera aquesta connexió a les xarxes.

I, d'altra banda, creuen que el consum de xarxes d'alguna manera els facilita la capacitat de generar connexió social i de crear comunitat. Això és la seva percepció.

Més enllà d'això, el que hem vist és que les noies valoren més negativament que els nois, eh?, aquest impacte que les xarxes tenen sobre el seu benestar psicològic.

I, d'altra banda, hi ha aquí una dada interessant per a nosaltres, no? L'algoritme, què ofereix a les noies? Bellesa, moda, dietes, rutines, *fitness*. Als nois, videojocs, comèdia, esport professional, competició, humor. Què fa això? L'algoritme de TikTok està, d'alguna manera, perpetrant els rols de gènere, els rols tradicionals de gènere, no? Està perpetuant...

Fitxer 10

...tot això.

Què més hem vist? Doncs que a més temps que passen a TikTok, menys capacitat tenen per establir límits al consum de l'aplicació.

I pel que fa a quin impacte té tot això a la seva vida social. Doncs, bé, ells ho valoren bé, creuen que els facilita la capacitat d'organitzar-se col·lectivament. Creuen que això els genera un bon sentiment de pertinença grupal, no? «És que jo estic a un grup, a un grup de persones que pensen com jo, opinem el mateix i ens agraden les mateixes coses.»

D'altra banda, creuen que TikTok, en particular, els permet expressar-se tal com són. Es troben molt còmode a allò perquè, mira, són gent com jo i em permeten ser real, una persona real i autèntica.

I, d'altra banda, pensen que, d'alguna manera, TikTok els ajuda després a entendre les normes, no?, més enllà de la plataforma. És el que ells valoren de tot això.

Què ens diu Instagram, no? Una mica el mateix. Ho valoren, està al punt mitjà, ho valoren doncs positivament, l'impacte que té el consum d'Instagram a la seva vida

social. Creuen que els ajuda a organitzar-se col·lectivament, se senten també integrats dins d'un grup.

I, d'altra banda, que això els permet socialitzar entre iguals, no? Una cosa que abans es feia als patis de les escoles, a les places. Doncs això ells consideren que són les xarxes socials, en concret, ara Instagram, que els facilita tot això.

Per tant, perceben d'una manera molt positiva l'impacte d'Instagram a la seva vida social i ho valoren més positivament quan són usuaris d'aquesta xarxa social que quan no ho són.

D'altra banda, hem vist que no hi ha diferències significatives per gènere pel que fa a l'impacte a la vida social, aquí en el cas d'Instagram. I per tant, veuen que l'impacte és neutre, eh? Tot això, ells no veuen cap perill, no veuen cap impacte negatiu, no? I valoren, sobretot, l'impacte positiu sobre el seu benestar emocional, no? Perquè, un cop més, ells valoren la capacitat de connexió, de suport i d'espais de debat que els està proporcionant aquesta aplicació, no?, amb persones que són com ells, realment.

Aleshores, com a conclusió, per no estendre i per no allargar, dir-vos que els adolescents valoren, majoritàriament, de manera positiva l'impacte de les xarxes socials en el seu benestar digital, tant en el benestar digital com en la seva vida social.

I per tant, clar, quina és la nostra lectura? Que aquesta valoració positiva el que fa és restar capacitat crítica, no? Perquè l'exemple que posem, al final, sempre és el mateix, miren la vida a través d'un forat del pany, que en aquest cas són les aplicacions. Si és allò l'únic que veuen i, a més a més, ho estan valorant positivament, tot això no hi ha una capacitat crítica, diguem-ne, per ampliar el focus de visió i per entendre tot això.

D'altra banda, hi ha un manifest desconeixement de l'algoritme, concretament de TikTok, eh?, pel que fa a aquesta capacitat de generar continguts personalitzats.

Molt important per a nosaltres, cal destacar el biaix de gènere. Per a nosaltres és essencial això, sobretot pel que fa als continguts de TikTok suggerits a la pàgina del «Per a tu», no?, i tot això té uns efectes devastadors sobre els adolescents.

Interessant, a nosaltres també ens resultava rellevant veure que, tot i que TikTok no és una plataforma pensada per socialitzar, és aquest *scroll* infinit, no?, ja està, no hi ha marge per socialitzar. Ells ho viuen com que sí, no? Ells creuen que els facilita aquesta interacció social.

D'altra banda, per nosaltres és important i pensem que s'ha d'anar per aquest camí, és que no existeixen estudis que estiguin determinant fins a quin punt els adolescents tenen eines per copsar i, sobretot, per afrontar quins són els efectes d'aquesta dictadura algorítmica, no? És un algoritme el que està decidint per on miren el món. Aleshores, doncs cal analitzar això perquè només a partir d'aquí serà possible veure quines eines necessitem per treballar tot això, no? Aquests són els resultats, calen eines, però fins que no tinguem en compte tot això, realment és molt difícil i no té cap sentit.

Parlar en general, temps de consum només, no té sentit diferenciar, no té sentit parlar d'aquesta diferenciació per gèneres. Doncs per a nosaltres això és molt rellevant.

Aleshores, com els he dit, aquest és un projecte a tres anys i, en base a aquests resultats, nosaltres ja plantejem unes propostes d'actuació. Per a nosaltres prohibir no té cap sentit. Pensem que les propostes d'actuació, l'actuació, el camí a seguir és l'educació. Calen programes educatius, no? Cal, sobretot, tenir en compte les autories periòdiques pel que fa als algoritmes de la plataforma, però cal educar.

Calen intervencions específiques, sobretot adreçades a famílies. Sempre parlem de les escoles, no?, anem a crear signatures, anem a carregar. No pensem que sigui aquest el camí, potser sí treballar, però el primer pas són les famílies.

També pensem que a l'adolescència anem tard, això cal anar abans, cal anar amb els petits a les escoles, no? Fins i tot abans de donar el primer mòbil, no? Els mòbils s'estan donant ja a partir de deu anys. Cal començar molt abans a treballar l'educació digital en salut mental. Per què? Per fomentar un consum crític, moderat i, sobretot, conscient de l'ús de les xarxes socials i de l'impacte que tot això té sobre el seu benestar digital i la seva salut mental.

I com els deia, és urgent, és urgent començar a treballar en aquestes polítiques d'educació digital en salut mental, sobretot amb els infants, amb la infància, perquè això revertirà clarament en la població adolescent.

Nosaltres plantejem, per exemple, a mode d'exemple, entre moltes altres coses, l'obtenció d'un passaport, per exemple, de coneixements digitals, de raonament crític a través del joc entre els infants.

I acabo agraint que ens hàgiu convidat a compartir els resultats d'aquest estudi i, sobretot, demanant, com a futures passes a seguir, que es tingui molt en compte la variable gènere en el moment de dissenyar estratègies específiques d'educació digital en salut mental.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta

Moltes gràcies per la seva presentació. A continuació passarem al torn d'intervenció dels grups per formular preguntes i aclariments. Tenen tres minuts cada grup parlamentari i començarem pel grup proponent. En aquest cas, el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, i la diputada Sabrin Araïbi Marachi té el torn, té la paraula.

Gràcies.

Sabrin Araïbi Marachi

Gràcies, vicepresidenta. Doncs, primer de tot, agrair-vos la presentació d'aquest informe, un informe molt complet, que ens dona una visió actual i rellevant sobre l'impacte que tenen les tecnologies, sobretot en l'adolescència i la joventut.

En actualitat, crec que som conscients que les xarxes socials s'han tornat un espai on els i les joves socialitzen i construeixen la seva identitat i s'expressen, però no ho fan de la mateixa manera i vostè, doncs, a la seva presentació ho ha comentat.

El gènere continua sent un factor determinant en com es viu en aquest entorn digital, especialment en TikTok, no?

Crec que les dades que s'han donat són molt rellevants, com que es duplica el nombre de noies i dones adolescents amb trastorns de salut mental, no? I com

l'algoritme... Avui durant la comissió hem tractat molt el tema de la intel·ligència artificial, l'algoritme, també les dades que no estan segregades, aquesta necessitat que existeixi la perspectiva de gènere i la variable de gènere en les xarxes socials i els algoritmes.

Una cosa que m'ha sobtat, no?, que parlaven que el «Per a tu» de la majoria de nenes i adolescents parlava de bellesa, de moda i de dietes, rutines *fitness*, totes les coses relacionades amb la pressió estètica i tot aquest tema.

Fa un temps vaig estar veient TikTok i una de les coses que em va sorprendre que hi havia l'algoritme, si tu..., es va crear com un espai paral·lel que era l'SkinnyTok. Llavors, si a tu tota l'estona et sortien coses sobre dietes i tal, al final tot el teu algoritme, i a sobre estava amb el *hashtag*, no?, que li sortien a les dones de l'SkinnyTok, que eren tot de rutines, de com fer dietes, que en dos dies podies perdre no sé quant... Tot això que, al final, acaba anant en contra de la salut mental i també de la salut de les nenes, no?

El resultat, i com ens ho heu dit, destacar la urgència d'haver d'actuar, ja que les noies perceben les xarxes socials, tenen un impacte més negatiu en el seu benestar psicològic que els nois. Aquesta dada ens hauria de sorprendre, no ens sorprèn perquè, bé, ja en som conscients, però sí preocupar i actuar.

Ens parla de pressions estètiques, de comparacions socials, de vigilància permanent sobre el cos i també la identitat i d'un sistema algorítmic que reforça rols de gènere hegemònics i els estereotips.

Des del nostre grup considerem, per això també vam demanar la compareixença, no?, la necessitat que, dins d'aquests algoritmes i de tot el sistema informàtic que ha avançat durant els últims anys, doncs la necessitat d'incloure la perspectiva de gènere en aquest entorn, ja que, com hem vist, doncs no afecta de la mateixa manera i hem d'actuar.

Moltíssimes gràcies.

La vicepresidenta

Gràcies, diputada. A continuació passarem al torn del Grup Parlamentari Junts i té la paraula la diputada Sònia Martínez i Juli.

Sònia Martínez i Juli

Gràcies, vicepresidenta. En primer lloc, doncs voldria agrair a les doctores Mònika i Mireia la seva compareixença i la presentació d'aquest estudi, però, sobretot, felicitar-vos per aquesta feina en aquest estudi, diguem, que ens aporta aquesta nova perspectiva sobre l'impacte de TikTok i d'Instagram en la vida social i emocional dels adolescents.

Com ens heu exposat, doncs s'evidencia que, tot i que els adolescents tenen aquesta percepció neutra o lleugerament positiva que dèieu, no?, de l'impacte de les xarxes en la seva vida social, que les noies valoren de manera més negativa aquests efectes sobre el seu benestar psicològic en comparació amb els nois.

També ens ha semblat especialment preocupant que, tot i que perceben les xarxes com espais per l'expressió i la pertinença grupal que deien, que els adolescents encara mostrin aquest desconeixement de com els algoritmes, especialment el de TikTok, poden condicionar-los d'aquesta manera subtil però profunda, i reproduint aquests rols de gènere hegemònics, com deia la companya del Grup Socialista, limitant tota aquesta capacitat crítica respecte a les normes socials, no?

I en aquest sentit voldria plantejar-vos algunes qüestions. En primer lloc, voldria demanar quina és la vostra opinió sobre si creuen que les noies, en ser objecte de continguts vinculats a aquesta imatge física, veuen més limitada la seva autonomia expressiva a les xarxes.

En segon lloc, si, tenint en compte que els continguts que suggereix TikTok reforcen, com vostès també diuen, la masculinitat agressiva i la feminitat basada en l'aparença, com creuen que això pot influir en la perpetuació d'aquestes desigualtats i els rols de gènere? Si creuen que seria necessari establir mecanismes de regulació o bé de transparència sobre aquests algoritmes.

I, finalment, també recollint aquesta observació que feien sobre la necessitat d'analitzar la capacitat real dels adolescents per captar i afrontar aquestes conseqüències de la dictadura algorítmica, que deien vostès, voldria demanar si poden concretar una mica més de com proposarien abordar aquesta qüestió.

I també, finalment, parlaven de programes educatius i ha parlat de l'obtenció d'un passaport. Si podria aprofundir una mica en aquest aspecte.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta

Gràcies, diputada. Ara és el torn del Grup Parlamentari Esquerra Republicana de Catalunya i té la paraula la diputada Raquel Sans Guerra.

Raquel Sans Guerra

Moltes gràcies, vicepresidenta. Moltíssimes gràcies a la doctora Montaña i a la doctora Jiménez, que avui ens acompanyen, també a l'equip que avui és present aquí.

Gràcies per posar dades a aquelles intuïcions que podem tenir i, per tant, posar-hi ciència, perquè la percepció que hi ha un biaix de gènere és evident, no? Només cal mirar les nostres pròpies xarxes socials per detectar què ens estan dient els algoritmes en funció de la nostra edat, del grup social d'edat al qual pertanyem, no? En el meu cas, per edat, l'algoritme em fa fer pilates a la paret, em fa fer dietes per aprimar-me i em parla del greix abdominal, que deu ser una cosa que passa a determinades edats. Si això passa a determinades edats, quin impacte tenen els algoritmes en la vida dels i de les adolescents? I per tant, aquest crec que és un tema que ens hauríem de prendre tots molt seriosament.

Llavors, han dit moltíssimes coses molt interessants, però intento veure de quina manera l'estudi que avui ens han presentat el podem traduir en la nostra feina parlamentària, que és una feina que ens pertoca a nosaltres, però que, en qualsevol cas, hem de fer d'acord amb la ciència i amb les dades, no?

Han parlat, per exemple, d'alfabetització digital. Crec que és molt interessant tot el que té a veure també en l'alfabetització de les famílies perquè hi ha un impacte, hi ha un salt entre el coneixement que tenen els adolescents i el coneixement que tenen les famílies i, per tant, aquí hi ha una bretxa important que cal cobrir. Per tant, com s'ho imaginem?

Després els voldria preguntar si han tingut algun tipus de contacte o tenen referència amb el moviment familiar que s'està generant d'Adolescència Lliure de Mòbils, que

han vingut a comparèixer aquí, al Parlament de Catalunya, i que sí que parlen de reduir l'ús dels telèfons mòbils, especialment en els centres d'educació secundària. Com ho valoren? Perquè vostès han parlat que prohibir potser no és la solució, però sí que, en tot cas, regular la presència dels telèfons mòbils als centres de secundària.

Després, m'ha encantat el concepte de «dictadura algorítmica» perquè, realment, estem sotmesos a aquesta dictadura. I per tant, també, què podem fer des del poder legislatiu envers la transparència d'aquests algoritmes, no? Abans es parlava, la diputada de la CUP parlava de l'opacitat respecte d'aquests algoritmes i, per tant, la necessitat de conèixer què hi ha al darrere per poder-hi fer front.

I és que han dit moltes coses... Bàsicament, això, la necessitat de fomentar aquest consum crític, també el concepte de mirar a través d'un forat del pany m'ha semblat molt interessant. I si creuen que hi ha, realment, la percepció per part de..., en aquest cas, doncs, del...

Fitxer 11

...poder legislatiu, del perill que suposa aquest consum tan important de les xarxes socials. La diputada del PSC parlava de les noves formes de socialització dels més joves, crec que és interessant també si vostès perceben que hi ha, realment, aquesta consciència del perill que això implica.

I acabo perquè m'he passat de temps.

La vicepresidenta

Gràcies, diputada. Ara és el torn del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya i té la paraula la diputada Belén Pajares Ribas.

M. Belén Pajares Ribas

Gràcies, senyora presidenta. Primer de tot, agrair la presentació de l'informe per part de la doctora Jiménez Morales, de la doctora Montaña i també saludar les persones que avui ens acompanyen.

Jo els agraeixo molt la presentació d'aquest informe perquè és la realitat del dia a dia i és l'impacte de les xarxes socials, sobretot TikTok i Instagram, en aquest sector

que és el de l'adolescència, que és una edat on comencen a construir la seva identitat i personalitat i, per tant, és una etapa molt molt vulnerable en tots els sentits i en tots els aspectes del seu dia a dia, i això, clar, és extensiu als continguts digitals de les plataformes de les xarxes socials, no?

Els riscos que poden patir els adolescents amb la tecnologia digital que tenen al seu abast és un tema que estic segura que a tots ens preocupa i compartirem aquesta prioritat.

A l'estudi vostès plantegen que existeix una doble vessant, no? Per una part, és positiu pels adolescents la connexió perquè els connecten amb els amics, obtenen informació, troben persones amb interessos similars, suport social, etcètera, etcètera. A més a més, poden expressar els seus pensaments i sentiments de manera bastant més lliure que si ho fan a casa o si ho fan a les escoles, i això també cal dir-ho.

Però també existeix una part negativa, no?, que és la recerca i validació externa, la por de ser jutjats i, a més a més, en el cas sobretot de les noies, la comparació física i corporal.

I, finalment, hi ha un altre factor, que és que les xarxes poden conduir a l'exposició, al final, a contingut violent i assetjament cibernètic.

I també hi ha un altre tema, que per què no dir-ho, no?, que és el xoc amb el seu dia a dia i el de les seves famílies perquè la realitat no té a veure amb tot aquest món tan fantàstic que surt a les xarxes i, per tant, la insatisfacció pot acabar en ansietat, depressió, en trastorns de salut mental.

Jo penso que també hem de tenir en compte que la percepció dels riscos per part dels adolescents i dels joves, també els incloc, no és la mateixa que té una persona adulta i que, per tant, la negativitat és on cal incidir, no?, per evitar o intentar evitar el mal ús de les tecnologies i el seu impacte en la salut física, mental, sexual i social dels adolescents.

Jo penso que el full de ruta a seguir és transversal, implica a tota la societat en general, però especialment a les famílies. Les famílies han de ser una part molt activa de l'educació digital i, per tant, moltes vegades potser també necessiten de

suport, perquè en temes de tecnologies els van per davant, en molts anys, hauria de dir-ho, als pares i als educadors. Perquè la veritat és que a vegades sembla que els *smartphones* siguin una extensió de la seva mà, sento dir-ho, però és així, no?

Durant el mes d'abril, ja ho ha comentat la portaveu d'Esquerra Republicana, a la Comissió de Salut compareixia el Col·legi Oficial de Metges de Barcelona i l'associació Adolescència Lliure de Mòbils i ens alertaven que l'abús no tan sols condueix a més riscos, diríem que fisiològics, no?, obesitat, miopia magna, qui ho diria?, miopia magna, malalties fisiològiques, sinó també a problemes de salut mental. I, a més, molt important, tenen dificultats per acceptar els límits dels adults i pel seu dia a dia.

Penso que és un tema molt complicat, que la línia vermella que marca...

La vicepresidenta

Diputada, se li acaba el...

M. Belén Pajares Ribas

Si acabo. L'ús i l'abús és molt prima i a vegades doncs és *como poner puertas al campo*.

Gràcies, senyora presidenta.

La vicepresidenta

Gràcies, diputada. Sí que demanaré als següents grups parlamentaris que se ceneixin al temps. A continuació és el torn del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya i té la paraula la diputada Mònica Lora Cisquer.

Mónica Lora Cisquer

Gràcies. Molt bona tarda. Benvingudes. Benvingudes vosaltres també.

Bé, aniré al gra. Hem de partir d'una realitat, no?, que ja no podem ignorar, i és que les xarxes socials doncs, malauradament, ens agradi més o ens agradi menys, s'ha convertit en un lloc on els nostres fills es relacionen. Jo crec que és important que no normalitzem això. És molt important que no normalitzem que l'única forma de relacionar-se amb els altres sigui mitjançant les xarxes socials.

Ens han parlat de TikTok i Instagram, que són eines que estan presents de forma constant a la vida dels nostres adolescents i a mi em preocupa, especialment, no?, el que es recollia, no?, que els adolescents percebin l'impacte de les xarxes socials com una cosa positiva.

I és que el problema no està només en el que ells perceben, que això és una cosa que jo, inclús, com a mare, intento, en els més grans que tinc, que intentin veure, no? Que és també el que veuen, el que no entenen, que és molt important, i el que no estan preparats per gestionar, precisament, doncs per la immaduresa, no? Perquè un adolescent de dotze, tretze, catorze anys, doncs no té la maduresa suficient, en aquest cas, per enfrontar-se a un algoritme que l'exposa a continguts, de forma constant, de fet, que són continguts que no fan més que modelar les nostres criatures, que inclús els pressionen d'una manera o altra i que els manipulen, en definitiva, no?

Jo crec que és preocupant que un telèfon mòbil s'hagi convertit en una finestra oberta al món, sense cap mena de filtre, perquè no té en absolut cap mena de filtre, no hi ha criteris, no hi ha cap tipus de guia ni educació, i molt menys protecció.

I relacionat amb això, perquè podríem estar estona comentant l'informe, que m'he mirat amb molt de carinyo, la veritat, com a diputada, especialment, i com a mare, jo crec que a totes les que som mares ens preocupa especialment aquest tema.

I vist aquest panorama, que aquí també s'hauria d'afegir al tema de les addiccions, jo crec que a les pantalles, no? Han parlat que no estan d'acord en prohibir. I en relació a això, m'agradaria saber, llavors, què en pensen en restringir l'accés a menors a determinades aplicacions que poden perjudicar la seva salut mental i crear dependència.

Després, saber també com veurien establir un mètode d'acreditació fiable per tal de poder obrir perfils a les xarxes socials, perquè vostès parlaven del passaport digital, però sí que és un tema que no han desenvolupat molt i m'agradaria saber en quin sentit es referien.

Després, què en pensen de demanar responsabilitats a les plataformes digitals per poder, doncs, exigir transparència sobre els seus algoritmes i criteris de contingut que, realment, puguin protegir els nostres fills.

I després, i acabo, crec que fora important també el bloqueig de l'accés lliure a menors sempre, em refereixo a mentre, doncs, no es puguin garantir aquests filtres segurs i verificables.

I per últim, després, molt important, que s'ha parlat de l'educació digital, però sobretot una educació digital que sigui amb seny, perquè les famílies, realment, la majoria d'elles, a dia d'avui, doncs ens veiem una mica desamparades en aquest sentit, que no només pels infants i els adolescents, sinó també per les famílies.

Gràcies.

La vicepresidenta

Gràcies, diputada. Ara passarem al torn del Grup Parlamentari de Comuns i té la paraula la diputada Susanna Segovia Sánchez.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies, vicepresidenta. Gràcies també a les dues professores per fer-nos la presentació de l'informe i a tot l'equip que l'ha pogut treballar.

Crec que moltes de les reflexions ja s'han fet. Llavors és aquesta sensació que hi ha com un sentit comú generalitzat, no?, dels problemes i els impactes que està tenint l'ús de xarxes socials des d'edats temperanes, cada vegada més temperanes. Però tinc la sensació que a vegades no acabem de trobar..., hi ha mesures que recomanen, però no acabem de trobar quines són o li donem moltes voltes a quines són, no?

I ara estic pensant, doncs, el debat que va començar fa un any, sobretot, o va ser més fort fa un any, amb el tema de l'ús de mòbils a les aules, no? O el de la prohibició de mòbils per menors de setze anys, que, al final, va haver-hi com un gran boom del debat, però de nou ha caigut com una altra vegada en no sabem quin és el resultat de les mesures. Per exemple, no sabem quin és el resultat de la mesura del Departament d'Educació que va instar a totes les escoles i instituts a reduir la presència del moll. Bé, a les escoles prohibir-ho i als instituts reduir-ho. Però sense que es donessin eines al professorat per gestionar aquest canvi en la metodologia i aquest fet que ara, de cop i volta, doncs el mòbil no ha d'estar present a l'aula.

Llavors, sí que voldria, d'alguna manera, preguntar-vos, sé que tindreu poc temps per respondre, en la interlocució amb els departaments, amb la comunitat educativa, amb les diferents instàncies, amb l'AFFaC, com a representant de les associacions de famílies de les escoles, quina interacció heu pogut tenir i si heu pogut veure que alguna d'aquestes mesures tímides que es van anunciant estan tenint ja algun impacte o no.

Després, crec que hi ha un problema d'adultocentrisme també en aquests plantejaments perquè, a vegades, i totes les que tenim adolescents, quan tenim aquestes converses amb els nostres fills, costa que ens entenguin perquè ens preocupa tant, sobretot quan ens veuen amb el mòbil al costat tot el dia també.

Vull dir que, llavors, no sé si també, d'alguna manera, aquesta reflexió que heu pogut fer a través de les preguntes que heu fet als adolescents, doncs, d'alguna manera, si ells també han pogut fer propostes de com canviar això, perquè és cert que hi ha com una valoració, potser més positiva, de l'impacte d'Instagram, però no de TikTok, sobretot en les noies. És a dir, hi ha una percepció que això provoca..., hi ha com la teoria, no? Ells també entenen la teoria, però la pràctica és el moment aquest més difícil de com fer-ho, no?

Crec que hi ha iniciatives interessants d'educació tecnològica, com Som Connexió, no?, que és una cooperativa que ofereix serveis de telefonia, però que tenen una guia que, a més, es diu *Guia per a una introducció progressiva al primer mòbil, guia para familias crueles y malvadas*, que ja és una mica la idea d'ets la dolenta, que no vol donar el mòbil als dotze anys, no? I crec que, al final, serà aquest consens social el que segurament aconseguirà que deixem de donar els mòbils als deu i passem a fer-ho, doncs, als catorze. Algunes ja arribem tard, però, segurament, seria més aviat aquesta mena de consens social, perquè totes sabem que hem acabat caient en el mòbil als dotze perquè als dotze tothom ho té, és que si no tinc WhatsApp no sé què... Perquè al final, i no ho podem negar, és l'espai de socialització, és a dir, parlen per mòbil, parlen per fotos per Instagram. Instagram és un espai on tenim més converses que per WhatsApp, WhatsApp és de *boomer*.

Llavors, crec que sí que és important com aquesta reflexió més de com treballar-ho amb ells també, perquè no sigui una qüestió només impositiva.

I una altra pregunta. En les recomanacions no en parlem, però sí crec en la intervenció des de les plataformes, perquè, segurament, és la intervenció a través del control de continguts de les plataformes el que també pot aconseguir que ja, de bones a primeres, hi hagi una barrera d'entrades que no depengui tant només de la voluntat individual o personal o de la càrrega a les famílies.

Moltes d'aquestes aplicacions tenen un límit d'edat, aquest límit d'edat no es respecta, no hi ha mecanismes per garantir que s'apliqui la legislació al respecte, no? I tampoc hi ha conseqüències quan es comprova que hi ha menors que tenen comptes oberts.

La vicepresidenta

Ha d'acabar, diputada.

Susanna Segovia Sánchez

Sí, ja acabo. Gràcies.

La vicepresidenta

A continuació és el torn del Grup Parlamentari d'Unitat Popular - Defensem la Terra i té la paraula la diputada Pilar Castillejo Medina.

Maria Pilar Castillejo Medina

Sí, moltes gràcies. Bé, primer de tot, agrair l'estudi i agrair que ens l'hagueu vingut a explicar vosaltres i també els que acompanyeu.

És molt interessant que incidiu en això i que ens doneu també evidències científiques, no?, perquè no només diguem que les xarxes estan afectant a la salut mental dels adolescents o que tenen un biaix de gènere, sinó que, a més a més, disposem de dades que ens permet també aquesta evidència i poder contrastar, no només opinions, sinó també fets.

Algunes reflexions al voltant del que ens heu explicat. També una de les coses que més preocupen, bé, i és veritat que ja ho podíem veure, no?, és aquesta percepció que no passa res que tenen els adolescents, això realment és el preocupant, perquè si s'adonessin que sí que els afecta pel que fa a les seves relacions, pel que fa a com es troben, a com se senten, doncs diríem, bé, doncs una part la tenim guanyada.

Però és que, clar, que no tinguin aquesta percepció, sinó al contrari, que pensin que no els afecta, em sembla que és de les coses més greus que ens heu explicat, perquè dificulta molt, llavors, com incidim en això.

També aquest cas de com les noies són més fràgils amb tot aquest entorn, com amb aquestes conductes més desregulades, precisament, no?, tenim més dones, més noies que fan aquest ús excessiu, no?, hi ha més dones que fan ús excessiu que no nois, i aquesta fragilitat, no? Si una mica, també heu analitzat el perquè, què hi ha al darrere d'aquesta fragilitat.

Apunteu com una de les eines, de les solucions, aquest aprenentatge, aquest pensament crític, que tant de bo, no?, perquè crec que seria una solució a molts dels problemes d'aquesta societat, no?, que fóssim capaços de conrear el pensament crític, més enllà d'això concret de les xarxes socials. Crec que estem tendint a aquesta pèrdua del pensament crític, que fa que s'acceptin moltes coses abans d'analitzar-les. I amb això reflexionem també amb aquests plans d'estudis, on cada vegada tenen menys hores la filosofia i algunes assignatures que ens ajuden a pensar, bàsicament a pensar.

Si responeu a les preguntes que ens han fet els companys, respondreu la majoria de les que tenia.

Sí, dubtes així com molt concrets de les coses que explicàveu. Quan parlàveu dels grups focals, a què exactament fèieu referència? Quins són aquests grups focals? Per tenir més informació.

Com que l'abast del vostre estudi és 23-26, què és el que plantegeu ara en propers...? O sigui, com enfoqueu el futur d'això? Crec que, doncs si heu fet l'enquesta, esteu presentant l'enquesta, doncs què és el que teniu preparat pel proper d'això? I ja està.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta

Gràcies, diputada. Ara passarem al seu torn, doctora Jiménez, perquè pugui fer les respostes. I té uns cinc minuts per fer les respostes. *(Veus de fons.)* Deu minuts.

Mónika Jiménez Morales (professora en Estudis de Publicitat i RRPP. Investigadora principal projecte. Universitat Pompeu Fabra)

D'acord, perfecte. Moltes gràcies. Agrair les intervencions, les preguntes, les reflexions. Jo intentaré donar resposta a tot perquè tenim poc temps, però, bé, que estem a la vostra...

Fitxer 12

...disposició si hi ha més preguntes, hi ha més qüestions per parlar del que calgui.

A mi m'agradaria començar, i em disculparan la col·loquialitat, explicant, donat que el tema de les famílies jo crec que és una qüestió que s'ha repetit a cadascuna de les vostres intervencions, jo crec que les xarxes socials, a tots els que estem aquí, a les famílies, ens han enganxat a la parra, tal qual, eh? I disculpeu-me la col·loquialitat, però és així.

Què passa? TikTok era Musical.ly, recordeu?, era Musical.ly. Aquesta aplicació que era molt divertida, molt graciosa, perquè els nens i les nenes ballaven, que era inofensiva, era innòcua. En què ha derivat això? En TikTok, per exemple.

Tornant a les famílies, jo crec que tots els que estem aquí, quan vam néixer, els cotxes circulaven per la carretera –els cotxes circulaven per la carretera. Tots hem hagut d'aprendre a conduir, ens han demanat un carnet, ens han demanat unes competències.

Aleshores, a mi m'agradaria començar, doncs, amb aquesta reflexió, no? Es parla d'allò, quines són les mesures? Les famílies. És el primer pas. Les famílies han d'entendre les conseqüències que tenen les xarxes socials. O sigui, no pot ser, no?, que estem, allò, criminalitzant els adolescents, culpant, simplement perquè les famílies desconeixem, desconeixem aquest entorn digital. És a dir, arriben aquestes aplicacions i els llancem al món. O sigui, protegim els nostres infants, els ensenyem a caminar, a menjar, a travessar carrers, a comportar-se en societat, arriben als deu anys i els obrim la porta a un món digital que nosaltres desconeixem.

Per tant, per a nosaltres és fonamental això, anar a les famílies. O sigui, si m'ho permeten, eh? Està bé per dels adolescents, de l'impacte, però què passa amb les

famílies? Cal explicar a les famílies, cal anar a les famílies. No pot ser que un infant amb deu anys doncs: «Té les claus del cotxe, rei. Tens deu anys, hala, vés a córrer al món». Doncs és una mica el mateix, no? Sempre intentem fer servir aquest exemple perquè, bé, és així.

Pel que fa a la socialització. També, o sigui, m'ha semblat molt rellevant, no?, el que vostè apuntava. És cert, no podem pensar..., és l'única manera de socialitzar, ha de ser l'única manera. No podem normalitzar això, no es pot normalitzar de cap manera. Està clar. O sigui, molt bé, hi ha les aplicacions, hem de treballar per no normalitzar aquest fet, no?, de dir, doncs bé, és l'única porta al món, no?

Aleshores, el tema de l'algoritme és important.

El tema de..., per aquí comentaven, no?, el Grup Socialista Units comentava les recomanacions al «Per a tu», no?, aquesta pressió estètica. És cert, està limitant d'alguna manera..., no només els continguts, eh?, les noies reben aquests continguts, però d'alguna manera aquesta pressió té uns efectes. Jo no comento, jo em vaig empetitint, perquè pobra de mi, no?, segons el que digui, quins comentaris rebré, no? Perquè també s'ha parlat de cibervictimització. És important, no? Més enllà de qüestions que posem sobre la taula, què passa amb tot això, no? Quins efectes, més enllà de la salut mental? Doncs tot això quins efectes té en les noies? I és important tenir en compte, doncs, aquests continguts.

D'altra banda, això, responent a Junts, eh?, que, clar, veuen molt limitada la seva capacitat d'expressió, no? El tema de la perpetuació dels rols de gènere és devastador, des del nostre punt de vista. No pot ser, no?

Aleshores, preguntava pels mecanismes d'actuació de transparència. Fins on sabem, TikTok, perquè és la que veiem més agressiva, menys transparent, no?, fa una auditoria a l'any –fa una auditoria a l'any–, i de continguts relacionats amb odi i violència. Què passa amb la resta de continguts? Que no estem parlant de violència estètica? Que no estem parlant de pressió, tot això? Aleshores, què cal incidir aquí. Cal demanar transparència a aquest algoritme, no? Perquè, clar, la violència, hi ha molts tipus de violència. No pot ser una sola auditoria a l'any, no?

I com hem dit, està bé parlar del temps que els adolescents parlen a les xarxes, però és tan important, tant o més important, parlar dels continguts que consumeixen, no?

Aleshores, tota aquesta dictadura algorítmica, efectivament, s'ha de treballar, s'ha d'anar en aquesta línia.

Sí, no hem ampliat massa el tema del passaport digital. És una de tantes propostes, eh?, realment, com diem, aquest projecte té un important component de transparència. Pensàvem, doncs, a mode de carnet de conduir, aquest carnet de competències digitals, el dir: «Escolta'm, jo entenc, tu entens, i bé, a partir d'aquí, doncs veiem, no?»

Preguntàveu també si estem en contacte amb el moviment Adolescència Lliure de Mòbils. Ens coneixem, coneixem el seu treball, ells coneixen el nostre treball. Estem d'acord, cal parlar-ne, i crec que han fet una feina extraordinària de dir, és que no pot ser, a certes edats això, el que dèiem, les claus del cotxe digital, les xarxes socials. No pot ser, no pot ser de cap manera.

Però nosaltresensem, dèiem, la prohibició, no. La prohibició, per si sola, no és efectiva, cal anar acompanyada d'una educació. Perquè sinó ens trobarem com en el cas de la pornografia, els portals de pornografia. Ets més gran de divuit anys? Sí. I tira, i ja està, no? Què aconseguim amb això?

És important, òbviament, treure els mòbils a les escoles. O sigui, pensem que ha estat un pas fonamental, és importantíssim, però això ha d'anar acompanyat d'una educació, del saber què passa amb tot aquest entorn digital, no?

No sé si m'estic deixant coses? Doncs, bé, en la mateixa línia, doncs exigir aquesta responsabilitat a les plataformes, sobretot en l'educació a les famílies.

No sé si em deixo alguna cosa més...? I, sobretot, aquest fomentar el pensament crític, eh?, el que dèiem, que no n'hi ha prou en mirar pel foradet del pany, perquè si aquesta és la meva realitat, malament anem. El món és molt més que això i jo insisteixo en aquest comentari, no podem normalitzar de cap manera que les aplicacions siguin l'única manera, l'única forma de socialització dels adolescents.

No sé si he respost a tothom, però, en qualsevol cas, doncs estem a la vostra disposició, teniu els nostres correus electrònics, per si hi ha més preguntes o comentaris.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta

Ara els grups parlamentaris tenen un minut, de fet, per fer alguna pregunta puntual, hi ha temps..., tres minuts. Llavors, res, us agraeixo que hàgiu vingut a presentar aquest informe i moltes gràcies, i amb això tancarem la sessió. (*Veus de fons.*) Aquest punt, tancarem el punt. (*Rialles.*)

La sessió se suspèn a... i es reprèn a...

La presidenta

D'acord, doncs reprenem la sessió.

**Compareixença d'una representació de SOS Racisme davant la
Comissió d'Igualtat i Feminisme perquè presenti l'informe
"Invisibles. L'estat del racisme a Catalunya"**

357-00597/15

Ara aniríem pel darrer punt de l'ordre del dia, que és la compareixença de la representació de SOS Racisme davant la Comissió d'Igualtat i Feminisme perquè presenti l'informe *Invisibles. L'estat del racisme a Catalunya*. I ens acompanyen, doncs, la Maria Paula Rossi, coordinadora de SOS Racisme, i la seva companya, Laura Manuela Rodríguez Rivera. Teniu quinze minuts per poder fer la compareixença.

Perdoneu, si algun grup té substitucions?

Susanna Segovia Sánchez

Sí, voldria comentar que per aquest punt de l'ordre del dia em substituirà el diputat Andrés Garcia Berrio.

La presidenta

Perfecte. *Merci.*

Paula Rossi (coordinadora de SOS Racisme)

Bona tarda. Moltes gràcies a la Comissió d'Igualtat i Feminisme, al president i als grups que han sol·licitat la presència de SOS Racisme Catalunya per considerar-la d'interès per aquest Parlament.

El servei d'atenció i denúncia de SOS Racisme Catalunya és un servei gratuït, específic i especialitzat, que tiene como finalidad dar soporte y acompañamiento a personas, grupos de personas y colectivos que han experimentado discriminación o violencia racista con un enfoque psicosocial y psicojurídico para garantizar la restitución de derechos, reparar el daño y promover cambios estructurales y sociales mediante la denuncia y la transformación comunitaria.

Sus objetivos son priorizar la restitución del derecho vulnerado a partir de la gestión positiva del conflicto, acompañar en la reparación del daño, identificar problemáticas a través del análisis de casos para incidir en la transformación política y social, ser una herramienta que responda a las necesidades y también reivindicaciones, resignificando vivencias y reforzando las estrategias de las personas. En conclusión, llevar el antirracismo a la práctica desde y para las personas y colectivas que conviven con esta realidad.

Situamos la experiencia de racismo tanto en su manifestación cotidiana y particular como en el contexto que lo perpetua, reconociendo su multicausalidad y la de sus impactos.

Nuestro informe anual independiente tiene el objetivo de recoger y analizar las experiencias que llegan a fin de documentar y denunciar los impactos individuales y colectivos que la violencia racista genera, identificar patrones, dinámicas y problemáticas comunes y actuales.

Para un panorama lo más completo posible, este análisis se construye a partir de todas las demandas recibidas, independientemente si concluyen o no en procesos formales de denuncia o reparación. Esto nos permite comprender las dinámicas del racismo y cómo se manifiesta en Cataluña para trabajar de manera más efectiva en su abordaje.

En tanto herramienta de incidencia, también busca cumplir con la demanda de transformación de aquellos que vienen a denunciar y de quienes no también. Es gracias a las personas, familias y colectivas que se nos acercan que podemos dar

visibilidad a estas situaciones y evidenciar la magnitud del racismo estructural y cotidiano, muchas veces invisibilizado por los registros oficiales e impulsar cambios en la garantía de derechos y en la erradicación de las múltiples formas de racismo.

Los principales resultados. Nuestro informe está disponible de manera gratuita, por supuesto, en nuestra web y también lo tenemos impreso para quien lo quiera solicitar.

En el año 2024 hemos atendido 647 personas, de las cuales 427 presentaron situaciones nuevas. El resto, esos 220, son casos de años anteriores.

Fitxer 13

Un 55 por ciento tramitados a través de vía judicial administrativa y al menos veinte de ellos con más de cinco años de curso, dato que demuestra que los tiempos del sistema no son los tiempos de las víctimas ni de sus necesidades de reparación. Entre las primeras demandas se identifican 316 como posibles situaciones de racismo y, en más del setenta por ciento, no se pudo formalizar denuncia por diversos motivos. Por tanto, en el año 2024 hemos asumido la representación de ciento cinco casos nuevos para dimensionarlo, uno cada tres días. En conclusión, entre las cuatro personas que formamos el servicio durante el 2024 hemos acompañado 367 procesos de reparación.

Las situaciones que no constituyen racismo en su mayoría son sobre cuestiones de extranjería, asesoría jurídica, personas migrantes o racializadas no blancas que no encuentran respuesta en las vías habituales y en el ejercicio y acceso de los derechos sociales. De aquellas identificadas como posibles situaciones de racismo, siete de cada diez no se denuncian.

Este hecho refleja la dificultad que las personas tienen para acceder a la reparación y la falta de confianza en el sistema, sus herramientas, la sensación de impunidad, tener que priorizar otras cuestiones.

Más de un veinte por ciento han sido por agresiones entre particulares. En esta tipología encontramos más situaciones registradas, más casos asumidos y mucho mayor porcentaje de infra denuncia.

El dieciocho por ciento, vulneraciones en el ámbito de los derechos sociales a las que la Administración debería estar dando respuesta. Son en los ámbitos de la educación, sanidad, vivienda, extranjería, padrón, tutela judicial. La mayoría de estas hacia menores de edad, sobre todo en educación y salud, pero no solamente.

El catorce por ciento de estas vulneraciones son abusos por parte de cuerpos de seguridad pública, que esta tipología, además, tiene el mayor índice de infradenuncia de las tipologías más frecuentes, superando el setenta por ciento y en crecimiento sostenido. Destacar también, para reforzar este dato, la desprotección ante las experiencias, que solo la mitad de las personas afectadas denuncian por sí mismas. La otra mitad han llegado acompañadas o derivadas por otras entidades.

Respecto a los ciento cinco casos asumidos. La principal tipología es la del ámbito entre particulares, con un treinta y dos por ciento, diez puntos más que el año anterior. Casi el cuarenta por ciento han sido en el espacio público entre personas sin ninguna relación previa. Estas situaciones son especialmente de difícil abordaje, muchas veces por la carencia de los cuerpos policiales en la identificación de la persona agresora.

En derechos sociales el porcentaje se mantiene. Y de todas estas destacar que el sesenta y ocho por ciento de las víctimas han sido menores de edad.

La tipología de cuerpos de seguridad pública genera los procesos de reparación más revictimizantes, y tiene el porcentaje más alto de infradenuncia. Y este año, además, representa la particularidad de que el cuerpo más denunciado es el de Mossos d'Esquadra.

Las denuncias y casos asumidos sobre discursos de odio han crecido en los últimos años, siendo el cincuenta por ciento de ellos discurso político.

Encontramos un vínculo entre esto, los casos de extrema derecha, y los casos entre particulares, ya que se ven agravados y retroalimentados por un discurso de odio que legitima y promueve estas violencias racistas, xenófobas y de discriminación en general. Por tanto, denunciamos que este discurso legitima la violencia, normaliza el odio racista y alimenta la impunidad.

Las vías de intervención utilizadas. En la gran mayoría, han sido la vía directa, que incluye el acompañamiento psicosocial de perspectiva comunitaria. Un dieciséis por ciento de la vía penal, que continúa descendiendo en número, pero no en complejidad. A pesar de que hemos tenido varias sentencias favorables, han sido dadas luego de procesos sumamente largos y revictimizantes. Encontramos que el sistema penal hoy excluye, revictimiza y desincentiva la denuncia.

La vía administrativa, que incluye la inspección laboral, incluye aquellas denuncias llevadas por la Ley 19/20, d'Igualtat de Tracte, en la que falta mejorar los resultados, ya que más del cuarenta por ciento de las denuncias fueron archivadas, muchas de las cuales por no reconocerse infracción.

Laura Manuela Rodríguez Rivera (representant de SOS Racisme)

Por otro lado, quisiéramos enfatizar en los impactos que tiene la violencia racista para la salud mental, y cómo lo abordamos desde el Servei de Atenció i Denúncia, esto con el objetivo de reparar el daño causado y acompañar los procesos de sanación de forma individual pero también colectiva.

En primer lugar, debemos comprender que el racismo no es un hecho aislado ni una percepción individual, es una estructura que condiciona trayectorias vitales, decisiones diarias, posibilidades de vivir con tranquilidad una vida digna. Es una forma de violencia que se sostiene en el tiempo, que se expresa en los cuerpos, en las emociones, en las relaciones, en los silencios, y que puede terminar afectando la cotidianidad de las personas.

Desde el acompañamiento que realizamos a personas y a comunidades atravesadas por el racismo, observamos con claridad cómo se va instalando el miedo, la desconfianza, la hipervigilancia, el dolor y el agotamiento. Y no es como algo patológico o clínico, sino como una respuesta lógica y legítima a situaciones sostenidas de discriminación, exclusión y desigualdad.

Cabe resaltar que esto no solo afecta a quienes ya han sido víctimas, sino también a quienes viven con el temor constante de que pueda pasarles, es un miedo anticipatorio que afecta al bienestar de muchas personas racializadas no blancas.

Desde el SAID, reconocemos y reivindicamos que las reacciones emocionales que acompañan a las experiencias de racismo no tienen que ver con singularidades, no son signos de fragilidad individual, sino respuestas comprensibles ante situaciones profundamente injustas. No hay nada anormal en sentir miedo, rabia o tristeza cuando se vulneran derechos de forma reiterada. Lo verdaderamente anómalo es que estas violencias estructurales sigan ocurriendo de manera legitimada, sean negadas, no sean nombradas, ni reparadas, ni evitadas.

Por eso insistimos, no se trata de problemas personales, sino del hecho de que el carácter del racismo es colectivo, así como sus impactos psicosociales sostenidos por un sistema que, muchas veces, en lugar de reparar, revictimiza, y, en lugar de reconocer, calla, evadiendo su responsabilidad de garantizar derechos y oportunidades en condiciones de igualdad. Al callar, deja a estas personas desprotegidas frente a esta vulneración y, a su vez, termina moldeando a la sociedad sobre estas bases.

Necesitamos que las instituciones dejen de ver el racismo y sus afectaciones desde la singularidad o como casos particulares y empiecen a preguntarse qué estructuras están generando esta desigualdad y qué van a hacer para transformarlas para reparar sus daños actuales e históricos y que haya voluntad de transformación.

Por eso mismo es urgente revisar las narrativas dominantes que aún hoy siguen reforzando el racismo, patologizando, individualizando y revictimizando a quienes viven atravesadas por múltiples violencias.

Necesitamos que las administraciones, el sistema de salud, las instituciones públicas y sus profesionales puedan escuchar, reconocer y acompañar desde una mirada situada comunitaria, interseccional y respetuosa de los saberes y trayectorias diversas de las personas, esto, además, teniendo en cuenta que es su responsabilidad y obligación hacerlo.

Las respuestas institucionales no pueden seguir siendo reactivas, fragmentadas ni delegadas sólo a la sociedad civil. Necesitamos compromisos políticos claros, mecanismos de reparación efectivos y una apuesta real por transformar las condiciones que generan desigualdad y exclusión. Porque el racismo tampoco se

combate con discursos bienintencionados o campañas y consignas vacías, sino con acciones contundentes, transformadoras y sostenidas en el tiempo.

La lucha antirracista no puede seguir dependiendo del esfuerzo de la sociedad civil mientras las instituciones se mantienen al margen. Necesitamos políticas públicas sólidas, construidas con un enfoque comunitario que reconozcan el daño, lo reparen y actúen sobre las causas. Garantizar la igualdad de trato y el derecho a una vida digna no es una opción ni una opinión, es una responsabilidad institucional.

Paula Rossi (coordinadora de SOS Racisme)

Los resultados presentados, así como nuestra práctica diaria, demuestran que el estado del racismo en Cataluña es grave, sobre todo cuando la administración pública también actúa muchas veces como agente discriminador, tanto por acción como por omisión.

Por eso, instamos al Parlament y al Govern al desarrollo y refuerzo de políticas públicas que aborden el racismo como lo que es, una vulneración sistemática de derechos y una expresión estructural de desigualdad. Reclamamos una revisión profunda y situada de las prácticas institucionales basadas en el reconocimiento del racismo.

Recordamos que así también lo establece el marco catalán, la Ley 19/20, d'Igualtat de Tracte i No Discriminació, no sólo obliga a no discriminar, sino al deber activo de detectar, intervenir, informar y reparar cualquier situación de discriminación que se produzca.

Desde SOS Racismo Cataluña y entidades y colectivos de este territorio denunciaremos constantemente esas situaciones, sus impactos y sus causas para que no pueda alegarse desconocimiento. Lo que se requiere entonces es voluntad, recursos adecuados y compromiso institucional real para garantizar estos derechos y transformar las condiciones que sostienen la discriminación y violencia racista.

Por tanto, pedimos el reconocimiento del racismo como un problema estructural, institucional y sistémico, el refuerzo y desarrollo de políticas públicas orientadas a la reparación, la prevención y la transformación estructural con recursos específicos, la respuesta efectiva delante de estas vulneraciones.

No tan sols tenim la capacitat, sinó l'obligació legal, institucional i ètica d'actuar. No es pot dir que es per desconeixement. Les dates hi són, els impactes són claus i les eines existeixen.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies. Doncs ara donaríem pas als grups parlamentaris. I, bé, aquesta compareixença ha sigut sol·licitada pel Grup d'Esquerra Republicana, dels Comuns i, bé, de la CUP, que ens ha comentat que havia de marxar. Llavors, donaria pas al Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana i té la paraula la diputada Tània Verge.

Tània Verge Mestre

Gràcies, presidenta. Molt bona tarda. Moltíssimes gràcies a les dues, Maria Paula Rosi i Laura Manuela Rodríguez Rivera i a tota la gent de l'entitat de SOS Racisme.

Agraïment pel que vosaltres emfatitzeu també al mateix informe, eh?, per la funció reparadora i transformadora que té aquest informe, per la funció d'incidència que també desenvolupa, assenyalant i posant nom a allò que és racisme i pel procés d'acompanyament i sanació que feu també des del SAID. Tot el suport també a l'entitat pel procés..., per la situació difícil que travesseu o que ha travessat i que mencioneu també a l'informe i que som conscients que sovint generen les pròpies administracions o agreugen les pròpies administracions amb les convocatòries de subvencions i els retards en la seva resolució. I això algun dia hi ha d'haver un treball conjunt de totes les administracions a nivell de simplificació de tempos, etcètera.

Però entrant en matèria, perquè com veieu tenim intervencions molt curtes i podríem dir moltíssimes coses. És preocupant que, més enllà de les causes de la infradenúncia que apunteu en l'estudi, hagi augmentat la infradenúncia. I no mencioneu les vostres intuïcions o les explicacions que teniu sobre l'augment de la denúncia. Si ens ho poguéssiu compartir?

Us volia preguntar també en relació a, en aquest context que vosaltres apunteu, eh?, d'augment dels discursos d'odi que legitimen el racisme, la impunitat, on és més necessari que mai la posició ferma per part de les administracions, com esteu veient la tasca institucional en aquests moments?

Apunteu a la introducció el Pla Endreça com un exemple de racisme institucional, ho compartim.

Hi havia també un pla d'acció contra el racisme al Govern de la Generalitat, les setanta mesures per a un país lliure de racisme i un avantprojecte de llei, que no sabem en quin estat està ni una cosa ni l'altra. Les mesures, però, en tot cas, no estan sent visibilitzades i abordaven moltes de les qüestions que vosaltres comenteu, també aquest estudi del racisme institucional en el camp judicial, que va presentar fa poc. I el pla d'acció tenia diferents mesures també relacionades amb l'àmbit de la justícia, els cossos de seguretat, incloent un pilot en una regió policial per a l'abordatge de les identificacions per perfilament racial.

Per tant, què demanàreu a les institucions del que ja s'havia fet o de coses que creieu que es podrien fer per deixar de sentir també, a vegades, també de representants institucionals, que Catalunya no és racista, sinó que hi ha algunes persones que són racistes, no?, alguns partits que són racistes, quan, home, si el racisme és un sistema de dominació presentat en aquests termes, no és útil ni productiu per enfocar el problema i per treballar mesures concretes.

Com que no tinc més temps, aquestes serien les preguntes principals i de nou moltíssimes gràcies per la vostra tasca com a entitat.

La presidenta

Gràcies. Doncs ara és el torn del Grup Parlamentari dels Comuns i té la paraula el diputat Andrés Berrio.

Andrés Garcia Berrio

Gràcies, presidenta. Bona tarda i moltes gràcies per la vostra exposició, Laura Manuela Rodríguez i Paula Rossi de SOS Racisme, a tot l'equip de SOS Racisme, els socis, les sòcies. Pensem que després de l'any que heu viscut, en què heu tingut complicacions com a entitat, és important posar encara més en valor la feina que feu.

Una feina que en realitat hauria d'assumir, de manera íntegra, l'Administració pública i que, d'alguna manera, el teixit associatiu el que hauria de fer és acompanyar la centralitat d'on s'ha de treballar aquestes coses, que hauria de ser l'Administració

pública, però no passa. I és que en moltes ocasions sembla que hi ha moltes vulneracions de drets humans que no existeixen, sobretot quan qui les comet és la pròpia Administració pública, és un dels reptes del futur.

I, en aquest sentit, pensem que el vostre informe un cop més torna a situar al centre aquestes...

Fitxer 14

...qüestions. I jo crec que hi ha feina per fer perquè ja que no s'està assumint la responsabilitat, almenys se doni estabilitat a serveis com el SAID de SOS Racisme de cara al futur, que fa un servei públic absolutament imprescindible, tot i que a molts els molesti.

Respecte a l'augment d'agressions entre particulars, i ja s'ha citat una mica, en aquest Parlament, ho hem dit en diverses ocasions, les paraules no són buides. Quan contínuament estàs fent discursos contra una part de la població, quan estàs exaltant el racisme, al final, això acaba tenint conseqüències i és molt clar en aquest augment d'agressions entre particulars que s'està vivint o, com hem vist aquests dies, quan un grup de veïns també ha actuat agafant-se la justícia per la seva mà en un centre de menors. És molt preocupant i, en aquest sentit, pensem que cal també responsabilitat, no?, per part dels grups parlamentaris que no estan actuant en aquest sentit.

Després, en relació amb els casos de racisme en cossos de seguretat pública, un setze per cent dels casos on hi ha més infradenúncia. Hi ha una qüestió de fons que té a veure amb què existeix aquest maltractament, aquests casos que se denuncien o no, però també existeix una qüestió de fons que a vegades es nega, que té a veure amb la discriminació per perfil anti-racial en les identificacions policials que, a més a més, s'ha detectat i heu detectat que en ocasions és la porta d'entrada, que després hi ha una situació més greu.

En aquest sentit, el Departament d'Interior s'ha compromès a realitzar una avaluació sobre aquest biaix per perfil anti-racial. Pensem que és important que aquest compromís es dugui a terme i es presenti en aquest Parlament. I preguntar-vos

doncs mesures concretes, com pot ser, efectivament, la realització..., no?, quines propostes teniu per tal que hi hagi una major traçabilitat en relació amb aquesta qüestió i quin impacte veieu en relació amb els casos que detecteu.

I, bé, sí que m'ha sorprès, si podeu amplificar una mica més la dada del quaranta per cent de causes arxivades que heu traspassat, en aquest cas, a l'Oficina de no discriminació.

I, bé, no continuo perquè el temps és molt curt, però, bé, crec que seran importants les vostres respostes.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. Doncs ara és el torn de la paraula del Grup Parlamentari de Junts i té la paraula la diputada Ennatu Domingo.

Ennatu Domingo i Soler

Gràcies, presidenta. Primer de tot, també agrair la presentació i felicitar SOS Racisme per la publicació d'aquest informe, que jo crec que és necessari per entendre la situació del racisme a Catalunya i també pels trenta anys d'experiència, no?, acompanyant gairebé 12.710 persones afectades pel racisme, malgrat la vostra situació difícil financera.

En aquest sentit, jo crec que organitzacions com aquesta són molt importants per a les persones que podem ser susceptibles d'agressions racistes i crec que és important que tinguin credibilitat, però, sobretot, que tinguin suport de l'Administració. I per això la meua primera pregunta és si ens poguéssiu explicar com ha afectat aquesta dificultat econòmica de SOS Racisme en la capacitat de fer el seguiment i l'anàlisi dels casos i, d'alguna manera, també, si ens poguéssiu indicar com podem complementar la feina que feu.

Tot seguit, també volia afirmar que és un encert que l'informe estigui enfocat en un marc de defensa dels drets humans i la transformació estructural per a una societat més justa, equitativa i antiracista perquè crec que això és una batalla de país, no?, i crec que buscar aquest consens ampli hauria de ser un dels principals objectius.

I crec que quan afirmeu que la retallada de drets no és, de fet, només per culpa de les extremes dretes, però que també hi ha exemples que utilitzeu, per exemple, el Pla Endreça, que és una de les iniciatives que, justament, no garanteixen els drets de les persones que poden ser racialitzades, crec que és molt encertat i, per tant, crec que està molt bé presentar les complexitats de la lluita antiracista a Catalunya i per això també agraeixo aquest incís.

Després, evidentment, doneu moltíssimes dades, malgrat que hi ha un alt percentatge d'infradenúncia, i això crec que hauríem de buscar des del Parlament també respostes.

Però sí que m'interessaria enfocar en el tema de l'accés als drets socials com l'educació i l'habitatge o la salut. Jo us volia preguntar si heu pogut mantenir o crear un vincle de comunicació directa amb el Departament, quin tipus de relació heu pogut establir.

I, d'alguna manera, també volia saber si les persones que assisteixen a demanar ajuda van primer a aquest servei o us venen directament a vosaltres, no?, perquè això pot ser per un problema de sensibilització o d'altres problemàtiques.

I, finalment, com valoreu doncs els departaments de la Generalitat que estan dedicats, justament, a atendre les denúncies, no? A nivell de la Generalitat i també de l'Ajuntament.

I, finalment, doncs quins són els criteris que heu utilitzat per definir si una agressió és racista o no en els casos de les persones migrants perquè, normalment, són el principal grup que pateix el racisme.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. Doncs ara és el torn de paraula del Grup Parlamentari del Partit Popular i té la paraula la diputada Belén Pajares.

M. Belén Pajares Ribas

Moltes gràcies, señora presidenta. Primero de todo agradecer las explicaciones de la señora Rossi y de la señora Rodríguez en nombre de SOS Racisme.

Miren, nosotros no compartimos muchas de las consideraciones que se hacen en este informe. El primero y el más importante, creemos, es esta focalización en la criminalización de las fuerzas y cuerpos de seguridad, en la policía, porque creemos que se traslada una imagen de la policía distorsionada con la realidad del día a día. Ustedes estigmatizan a la policía por hacer su trabajo. La policía puede pedir el documento que identifica a cualquier persona cuando lo considera necesario y, si lo hacen, es bajo su criterio profesional.

No compartimos el que Cataluña, o sea, España, seamos racistas. Pese a que alguien no lo quiera escuchar, lo tengo que decir. Los datos no los dice el Partido Popular, los datos nos vienen de la Agencia de Derechos Fundamentales de la Unión Europea en su informe anual, que se saca..., el último es del 2023, si no recuerdo mal, que manifiesta de manera muy clara que España es uno de los países con la prevalencia de discriminación más baja.

Ustedes, en su informe, nos plantean un escenario de racismo generalizado en las calles y en las instituciones, de tal manera que en cualquier situación de la vida de las personas se encontrarán en una situación racista y de discriminación, ya que existe un racismo sistémico que abarca a toda la sociedad y cualquier institución.

Miren, nosotros pensamos que esto no es así. Y si existen situaciones racistas, lo que hay que hacer es luchar contra estas discriminaciones. Y, por supuesto, si existe causa, denunciar.

Sobre todo, si afecta a menores de edad, porque la sobrevigilancia que ustedes nos planteaban que han sufrido algunas de las familias, pues ojalá se hubiera esta sobrevigilancia hecho sobre la DGAIA porque tal vez nos estaríamos pidiendo comparecencias y una comisión de investigación. Yo creo que es obvio que hay que reformular todo el departamento.

Yo les quiero hacer dos preguntas, porque en su informe nos dicen que más del treinta por ciento de las demandas fueron derivadas por entidades y, entre estas entidades, nos hablan de los servicios públicos. Si nos pueden ampliar qué servicios públicos son autonómicos o ayuntamientos, porque, bueno, como poco resulta sorprendente.

Y también la diferenciación que ustedes hacen si hablamos de las temáticas entre discriminación en derechos sociales y los propios servicios públicos.

Lo dejo aquí, ya casi no me queda tiempo.

Muchas gracias.

La presidenta

Gràcies, diputada. Ara és el tom de paraula del Grup Parlamentari de VOX i té la paraula la diputada Mònica Lora Cisquer.

Mónica Lora Cisquer

D'acord, sí. Gràcies. Bé, jo no només no he sol·licitat la seva compareixença, sinó que, a més, he sigut l'única, l'únic grup parlamentari que ha votat contràriament a què vostès avui compareguin, més que res perquè m'agrada anar de cara i ser sincers.

I, bàsicament, és perquè SOS Racisme no és una entitat qualsevol i molt menys una entitat neutral. Per començar, és una entitat amb vincles i finançament que mai han estat prou transparents i que es dedica, perquè és per al que viuen, des de fa molts anys, a criminalitzar totes aquelles persones que qüestionen el multiculturalisme i que denunciem la immigració il·legal, no? Sobretot les conseqüències que venen derivades d'aquesta immigració il·legal.

I els diré més, jo no accepto cap lliçó, cap ni una, d'una organització que viu, precisament, d'assenyalar, d'escampar odi i de viure de la victimització i que, a sobre, es va finançar, concretament al voltant de l'any 2014, per George Soros, que els va finançar, precisament, amb quasi cent mil euros per intentar frenar l'augment de certs partits polítics que vostès cataloguen d'extrema dreta, com era el partit polític d'on vinc jo, que és Plataforma per Catalunya, per intentar influir i reduir el nombre de vots a les eleccions municipals de l'any 2015.

O sigui, que van rebre finançament de George Soros per utilitzar-lo per vigilar, per assenyalar i per combatre suposats discursos d'odi que vostès consideraven racistes. Per tant, vigilar, assenyalar i combatre a tot aquell que posi en dubte el dogma multicultural, la immigració massiva o que defensi, senzillament, el sentit comú i l'ordre, com fem des de VOX, no? I això sí que ho diré clar, això és propi

d'una màfia, perquè estem parlant de corrupció política, i és un greu atemptat a la nostra democràcia.

I parlant sobre l'informe, ens parlen d'agressions, discriminacions, d'abusos policials, de suposats discursos d'odi, de racisme laboral i d'infradenúncies. I això sí, tot amanit amb un to molt alarmista i, com sempre, mal dit, no?, assenyalant la nostra policia, els treballadors i els veïns que, simplement, reclamen poder viure en pau i poder tenir convivència en els seus barris.

I en aquest sentit, sí que vull fer unes preguntes molt clares, no? És racisme aplicar la llei? És un abús policial intervenir quan hi ha un conflicte o hi ha una agressió? Perquè, clar, s'ha de tenir en compte que quan s'hi intervé, quan es fa una intervenció policial en un conflicte, no s'està discriminant. Però aquí es barregen coses de forma intencionada i jo crec que no es poden confondre els fets i les dades objectives amb discriminació.

I és que aquest informe pretén fer creure que qualsevol crítica a les polítiques en matèria d'immigració i a la multiculturalitat és racisme o odi. I això no només és fals, sinó que és molt perillós perquè pretén estigmatitzar a moltíssims catalans que estan farts de les conseqüències d'aquestes polítiques.

I també em preocupa, especialment, la manera com es vincula la suposada extrema dreta a un augment d'odi, no? Perquè, mirin, els que denunciem el descontrol de la immigració som acusats d'extrema dreta, però queda clar que el seu objectiu no és combatre l'odi, sinó blindar un model que ja s'ha demostrat que és fracassat.

I nosaltres –i ja acabo– seguirem dient la veritat. Veritats incòmodes, ho reconec, però seguirem dient les veritats, agradi o no agradi, li peti a qui li peti, perquè jo crec que s'ha de defensar als catalans, des de les institucions, i especialment des d'aquest Parlament, davant tots aquests, que cada vegada, per desgràcia, són més, que callen.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. Ara és el torn de..., al no haver-hi representació del Grup Mixt, ara és el torn de paraula del Grup Parlamentari de Socialistes i Units per Avançar i té la paraula el diputat Ernesto Carrión.

Ernesto Carrión Sablich

Moltes gràcies, presidenta. Jo començaré dient que jo també soc català, per si algú no se n'havia adonat.

Bé, benvingudes, bienvenidas, Maria Paula Rossi y Manuela Rodríguez. Agradecer el trabajo que están haciendo.

Jo, abans d'entrar al tema de l'informe, solamente decir una cosa muy corta. Las sociedades del siglo XXI se caracterizan por ser sociedades plurales, sociedades interculturales, sociedades diversas, y ese es el camino. Y eso es lo que estamos construyendo todos, vengamos del origen que vengamos.

Simplemente, i hem d'agrair el treball que ha fet i la presentació d'aquesta sisena edició de l'informe *Invisibles. L'estat del racisme a Catalunya*, perquè les dades i tot l'informe en si mateix, que ahir l'he estat llegint, ens dona la possibilitat de fer un anàlisi de en quin tipus de societat estem vivint i en quin tipus de societat és que volem viure sempre.

I jo hi havia dos punts que havia trobat que eren molt importants, que era el racisme i la salut mental, que havien estat comentant ara, habían estado comentando el racismo y salud mental, i del trauma estructural a la transformació comunitària. Creo que todos somos conscientes que desde el covid la salud mental ha pasado a ser un tema cabdal, un tema importante, un tema imprescindible.

Y creo que es completamente lógico tomarlo en cuenta también y vincularlo a lo que se ha conocido siempre como el síndrome de Ulises también, que es el duelo que se hace de la inmigración. Pero no solo la inmigración cuando viene, porque hemos de entender que la inmigración viene en diferentes circunstancias, no todos llegamos en las mismas circunstancias.

Por lo tanto, es lógico que este síndrome de Ulises, este duelo no se de en las mismas circunstancias también y que no se viva de la misma manera a toda la

inmigración. Por lo tanto, creo que es imprescindible este trabajo que están haciendo en el tema de racismo y salud mental.

Y el segundo punto era el tema de las xarxes sociales. Justamente, antes hemos tenido una comparecencia sobre el tema de...

Fitxer 15

...la utilización de les xarxes sociales, y en este caso, en el sentido de de qué manera se utilizan para mejorar la convivencia, yo lo digo así, mejorar una convivencia, mejorar el antirracismo, ese compromiso que tiene el Partido Socialista Unidos per Avançar en el tema del antirracismo y de mejorar la convivencia. Y vuelvo a repetir, de seguir construyendo una sociedad plural y diversa donde cada uno pueda aportar libremente lo mejor que tiene para esa sociedad, puesto que de otra manera estaríamos perdiendo todos, la sociedad entera. Por lo tanto, es en el tema de les xarxes sociales.

Y antes de... Porque las preguntas eran de que, por favor, en el tema de la salud mental y en el tema de les xarxes sociales nos pudieran comentar un poco más.

Y, simplemente, terminar diciendo..., porqué una cosa importante, a comienzos del siglo XXI y en el siglo XX había tres modelos. El modelo asimilacionista, que fue que se utilizó en algún país no muy lejano de Europa, y todos hemos sido testigos de los resultados desastrosos que hubo, que era olvidarte completamente de dónde venías y lo que eras, y asimilarte al cien por cien. Vuelvo a repetir, lo hemos vivido todos, yo llevo más...

La presidenta

Ha d'anar acabant.

Ernesto Carrión Sablich

...de treinta años aquí. Sí. Y hemos vivido eso.

Y lo último es que el multiculturalismo, ese modelo es coexistir, y la interculturalidad es convivir, que es hacia dónde queremos ir.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. Doncs ara torn de paraula de les compareixents, per un màxim de deu minuts, per respondre a totes les qüestions que s'han plantejat.

Paula Rossi (coordinadora de SOS Racisme)

Bueno, intentaré englobar, es muy difícil responder todo esto en siete minutos, pero, bueno, que estamos a disposición siempre para las aclaraciones, profundizaciones o lo que consideren necesario.

A ver, se me mezclaron los papeles. Sobre las causas de infradenuncia. En el informe está explicado bastante exhaustivamente porque, bueno, siempre decimos, hacemos más análisis de los casos que no se denuncian que de aquellos que se denuncian, porque son aquellos casos que nos pueden dar como la complejidad de lo difícil que es ser una persona susceptible de vivir racismo, punto. En Cataluña, en el Estado español, en el mundo, ¿no?, el racismo también, y su análisis es contextual. Entonces, bueno, hoy estamos aquí y por eso hablamos del estado del racismo en Cataluña, que es así también como presentamos nuestras conclusiones. Un panorama, una foto de aquellos casos que son recibidos de personas que deciden acercarse a SOS Racismo, a explicarnos nuestra situación y a buscar también la reparación de esa vulneración de derechos.

A las instituciones, ¿qué las pedimos? Bueno, algo dijimos como en nuestras conclusiones o en nuestras conclusiones finales. Creo que partimos de un nivel muy bajo, que es el reconocimiento de la existencia de este tipo de vulneración de derechos. Se ha avanzado, se ha avanzado bastante. Entonces, ahora sí que podríamos decir que podemos partir de ese reconocimiento. Pero también, como decíamos, pedimos a las instituciones que utilicen las herramientas que ya hay de manera efectiva y de esa manera seguramente que vamos a avanzar un montón.

Hablábamos... Bueno, mezclo aquí con el tema de los archivos de las denuncias a la Oficina de Igualdad de Trato y no Discriminación. Esta es una herramienta nueva, es una herramienta nueva que valoramos muchísimo desde la entidad y también desde la sociedad civil. Es una herramienta con la cual, o sea, hemos estado trabajando desde el principio y seguimos trabajando muy de la mano, nos reunimos frecuentemente, analizamos todas esas situaciones de archivo, con lo cual se puede

decir que la voluntad está. Pero, claro, hay situaciones, y sobre todo el racismo, y aquí mezclo también con el tema de los indicadores y de cómo hacemos para identificar qué situaciones son racismo o no, en donde hay indicadores que todavía cuesta mucho tener en cuenta, como la percepción de la víctima, la gratuidad, el tema de quién es el agresor o qué tipo de vulneración de derechos hay. Y, claro, en esto la ley y el reglamento de ley a veces se quedan cortos, la identificación del agresor es fundamental.

Y también hay situaciones en donde da lugar interpretación y discrecionalidad y también decirlo, algunos fines políticos de según quién interprete los temas de decir, bueno, aquí identificamos una infracción en la ley o aquí no.

También hay un punto en donde no es necesariamente negativo que la ley prioriza una gestión mediada o restaurativa de los conflictos, pero a veces, al menos en los casos que nosotros hemos presentado, muchas veces va en contra de la reparación del caso individual porque tampoco se le informa a la persona qué fue lo que se ha hecho o demás. Un ejemplo de esto pueden ser las dos denuncias que presentamos sobre *blackface* por parte de ayuntamientos de Cataluña.

A ver... Bueno, la perfilación racial por parte de cuerpos de seguridad públicos. Las propuestas, junto también con otras entidades, grupos políticos y demás, está bastante desarrollada. El tema de poner formularios para explicar por qué se para y demás es algo muy importante. En donde sí hay un cierto compromiso político, pero necesitamos trascender la parte de «nos comprometemos a» y llegar al hacer.

Y aquí también, sobre el tema de la criminalización de los cuerpos de seguridad y de la imagen distorsionada. O sea, lo que nosotros denunciemos son aquellas vulneraciones que detectamos por parte de los agentes de cuerpos de seguridad. No denunciemos a la policía, denunciemos prácticas policiales racistas o prácticas policiales que vulneran los derechos de las personas. Son cosas puntuales, están los números, están los números que no. Y también, bueno, hay como un recull histórico importante.

Sí es cierto que son los casos que más nos cuesta denunciar y también tenemos lo que es ámbito judicial, que es lo que, tradicionalmente, para el afuera parece más serio, ¿no?, como basarnos en sentencias que dice el juez y que no, tenemos

bastantes sentencias positivas y favorables hacia nuestras denuncias, muchas de las cuales o algunas de las cuales no son reconocidas por los responsables de estas situaciones.

El tema con los menores de edad es bastante grave, y aquí la relación con las administraciones es bastante cercana, no así efectiva. Recurrimos al Departament d'Ensenyament, recurrimos a CatSalut. Cada vez que hay una denuncia en este sentido intentamos hacer, ¿no?, como todo el camino y todo el recorrido. Nos gustaría tener como la oportunidad de explicarles cómo gestionamos los casos en general. En principio, explicamos ante quien sea responsable, explicamos la situación que hemos recibido y pedimos aclaraciones o pedimos respuestas acerca de esta situación. Y entonces, a partir de aquí, es que empezamos a gestionar los casos.

Entendemos que muchas veces se ve como una acción-reacción, pero no lo es. Es un trabajo sostenido, consciente, revisado, en donde multidisciplinariamente intervienen muchos profesionales y sobre todo las personas afectadas.

¿Qué más...?

(Veus de fons.)

Laura Manuela Rodríguez Rivera (representant de SOS Racisme)

Bueno, y, puntualmente, con el tema de racismo y salud mental y, justamente, el abordaje del duelo migratorio, si es algo que además venimos analizando, bueno, cada vez más fuerte, porque es verdad que es algo que no se suele tener en cuenta y no solemos comprender que hay diferentes tipos de migraciones y migraciones que son desde el privilegio y migraciones que pues, desafortunadamente, no lo son y que tienen que vivir, asimismo, en un sistema que al final termina siendo revictimizante para ellos mismos en su proceso de inserción. Y ahí mismo, o sea, dentro del mismo sistema, aunque no quisieran, van a vivir la discriminación o van a vivir el racismo.

Entonces, justamente, estamos buscando trabajar esto, uno, empezando a dar herramientas para las personas que llegan y, dos, justamente trabajándolo con diferentes entidades para poder abordar el tema migratorio, pero también cómo debe

haber una preparació previa, que además no debería ser así el enfoque de cómo se aborda, no deberías prepararte para prevenir el racismo, el racismo no debería existir y punto. Pero, bueno, es un poco como el trabajo que estábamos haciendo.

Y ya, bueno, con el tema de las xarxes sociales. Bueno, tenemos varios casos, también pues es complejo porque las xarxes sociales hoy en día son un medio por el que se hace que se difundan más discursos de odio, entonces esto lo que hace es que está empeorando la situación y que existan discursos mucho más radicales.

Pero, bueno, también de alguna forma lo vemos como herramienta. Entonces sí que es un tema que estamos intentando abordar desde diferentes ámbitos, porque tampoco lo vemos desde el servicio de atención y denuncia como algo blanco o negro, es algo que tenemos que trabajar y que tenemos que entender desde diferentes ángulos, desde diferentes perspectivas para abordarlo para hacer el mejor bien posible.

Paula Rossi (coordinadora de SOS Racisme)

Sobre el treinta por ciento de las demandas derivadas por otras entidades y demás. O sea, sí que es interesante aclarar..., bueno, tenemos como el listado de todas, pero vienen de..., aquí contamos colectivas, contamos entidades y contamos servicios públicos, servicios sociales, cuerpos de policía, o sea, absolutamente todo. O sea, también trabajamos con los cuerpos de seguridad pública en la gestión de determinados casos, también nos derivan casos.

Bueno, este es como el treinta por ciento, que consideramos que también es una buena práctica porque, en principio, se identificó esta situación como posiblemente racista y luego se le informó a la persona que tenía como una manera de gestionarla. A veces nos la derivan a nosotros o a veces la derivan a otras entidades, que también es válido.

Intentamos ser, o creo que somos, una entidad sumamente transparente. Sí había un punto que, bueno, que sí que lo retomaron, que diría, ¿no?, como justamente estamos aquí, ¿no?, para defender als catalans, a todos los que vivimos en el territorio catalán, a todos los que estamos aquí y que creo que somos todos y que no hay una diferencia.

El diferenciar el nosotros, ellos, por determinadas cuestiones y, sobre todo, aquellas físicas de origen o culturales o de religión es una de las semillas de toda esta problemática que estamos exponiendo. Y no tengo más tiempo.

La presidenta

D'acord. Doncs no sé si hi ha cap repregunta? D'acord. Per part del Grup d'Esquerra Republicana, per un màxim crec que és un minut.

Tània Verge Mestre

Sí, molt ràpidament. I si em permeteu, més que una repregunta, potser no sóc l'única que ho plantejo, però crec que hem de recordar que és obligació de tots els diputats i diputades tractar amb respecte a totes les compareixents que venen aquí i s'han «vertit» unes acusacions i tracte per part de VOX cap a l'entitat que no és tolerable i, vaja, d'un partit que li acaben..., no?, el Tribunal de Comptes i li han posat 800.000 euros de multa per...

La presidenta

Bé...

Tània Verge Mestre

En fi. Sí, no, no.

La presidenta

Referent a les compareixents?

Tània Verge Mestre

Sí, però que és en defensa de les compareixents, però com a tracte institucional crec que... Ho trasllado...

La presidenta

Des de la Mesa ho tindrem...

Tània Verge Mestre

...a la Mesa. I també, en relació a les compareixents, des del Parlament diferents grups polítics hem acordat crear una comissió d'estudi sobre feixisme, racisme i discursos d'odi, entenent que els discursos d'odi no surten del no-res. Si hi ha

discursos d'odi racistes és perquè existeix el racisme, una altra cosa és que se'n faci una explotació per part de determinats partits i es viralitzi més, però no cabrien discursos d'odi racistes si no existeix el racisme. Per tant, com valoreu vosaltres també aquesta comissió que s'hauria de crear en breu?

Paula Rossi (coordinadora de SOS Racisme)

Bueno, sobre las acusaciones, también consideramos que es parte de la feina que fem. Lo que no incomoda, no transforma..., estamos aquí para sostenerlo.

Cualquiera sea..., bueno, sí que he encontrado como varias falacias que son perfectamente demostrables, incluso en nuestra página web, gracias, no es como mayor problema.

El racismo..., no, no es racista aplicar la ley, pero sí que ciertas interpretaciones lo son. Y hay normas que también son excluyentes con las personas y no siguen la igualdad de trato y no discriminación. Entonces, bueno, responder como eso.

La presidenta

D'acord. Bé.

Mónica Lora Cisquer

No, molt breu, no tardo ni un minut. Em ratifico al cent per cent amb cada una de les paraules que he dit a la meva intervenció.

Gràcies.

Fitxer 16

La presidenta

Doncs donem per acabada la compareixença. Moltíssimes gràcies per la vostra exposició.

I s'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a...

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT